

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Kar ponosni smo, te dni še posebej, da lahko na tolikih straneh Novega tednika pišemo o mejnikih, pa tudi o pomembnih drobcih naše zgodovinske preteklosti in sedanjosti.

Pričenjamo z objavo podlistka o delavskem gibanju na celjskem območju. Avtor Emil Lajh nam bo razkril nekatere zanimivosti, ki so novost v našem dosedanjem poznavanju tega. Nadaljujemo tudi zapise o skojevcih, v uredništvu smo že sredi priprav na 7. teden domačega filma in seveda 25-letnico Radia Celje.

Naši načrti: snujemo vsebinsko zasnovo, da bi v oktobru pričeli javno razpravo v posameznih občinah celjskega območja o naši vlogi z vidika informiranja. Pripravljamo tudi več zanimivega branja, ki naj bi popestrilo sivino klišejsva. Del takega branja vam bodo omogočili odlomki iz takomenovane Planinske kronike. V pripravi so tudi lovske zgodbe, morda se nam bodo pridružili tudi ribiči. Šole so oživele, mladi se bodo razpisali. Na vseh področjih našega življenja in dela je toliko zanimivega, da nam še zdaleč ne bo zmanjkalo dela.

Da ne boste pozabili: ob koncu tega meseca morate biti doma!

DRAGO MEDVED

OBISKALI SMO LESIČNO – SLOVENCI VINCA NE PRODAMO

GORNJI GRAD

PONOSEN POMNIK

Pomembne prireditve za praznik mozirske občine

Z odkritjem spominskega obeležja Zidanskovi brigadi so se v soboto v Gornjem gradu končale prireditve v počastitev dvanajstega septembra, praznika mozirske občine.

Sicer pa se je ta dan začel s slavnostno sejo občinske skupščine, kateri so prisostvovali še delegacije vseh občinskih družbenopolitičnih organizacij, delovnih organizacij itd. Med gosti so bili tudi Franc Leskošek-Luka, Peter Stante-Skala, Tone Bole, delegacija pobratene občine Čajetina iz Srbije in seveda številni borci Zidanske brigade.

Na slavnostnem zboru je o prazniku občine, o 35-letnici osvoboditve Gornje Savinjske doline pa tudi o življenju in uspehih po vojni ter prihodnjih nalogah govoril predsednik Občinske skupščine, Hinko Čop.

Na seji je predsednik skupščine pobratene Čajeti-

ne ne samo čestital delovnim ljudem in občanom mozirske občine za praznik, marveč je izročil v spomin tudi delovni dnevnik domačina, sicer padlega borca Druge proletarske brigade, Miodraga Milovanovića.

Na slavnostnem zasedanju so sklenili poimenovati cesto Gornji grad–Črnivec–Kamniki v Cesto Druge grupe odredov, razen tega so imenovali odbor, ki bo vodil dela za čimprejšnjo modernizacijo te povezave med Kamnikom in Ljubljansko kotlino ter Gornjim gradom in celotno Zadrečko in Gornjo Savinjsko dolino.

Seja je bila tudi priložnost, da so podelili letošnja občinska priznanja. Najvišje, naziv častnega občana mozirske občine, so podelili Toneu Boletu, članu predsedstva SR Slovenije, tri občinske plakete so dobili: Albin Vipotnik-Strgar, dipl. inž. Desanka Kozič ter Osnovna

mladinska organizacija na Rečici ob Savinji, denarni nagradi občine pa Bogomir Strašek ter Anto Boršnak.

Takoj po seji je nekdanji komisar Zidanske brigade, Franta Komelj, po govoru, v katerem je orisal borbeno pot slavne partizanske enote in njene boje ob koncu julija in prvega avgusta 1944. leta za osvoboditev Gornjega grada, odkril spominsko obeležje, ki je borcem v slaven spomin, krajanom v ponosen pomnik, tujcem pa v živ opomin in ki govori o eni najpomembnejših zmag te Pohorske brigade.

Tako se je končal praznični del, v katerem so v Gornjem gradu dobili pred domačo osnovno šolo še kip planinca, delo kiparja-samouka Toneta Veneka, sicer pa v občini tudi nov most čez Savinjo v Radmirju ter novo gozdno cesto iz Robanovega kota do kmeta Kneza.

M. BOŽIČ

VELIKO ZBOROVANJE V LESIČNEM

Šmarski občinski praznik je doživel svoj vrh v Lesičnem, ko so se minulo nedeljo zbrali domačini in številni gostje ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij celjskega območja na slavnosti v Lesičnem. Najprej je bila slavnostna seja občinske skupščine, kjer so podelili priznanja, nato pa je bilo pred novim večnamenskim domom veliko zborovanje, ki se ga je udeležilo več tisoč ljudi. Med gosti sta bila tudi Sergej Kraigher in Lidija Šentjura. Na sredinski strani objavljamo obširno reportažo o Lesičnem, domačinu letošnjega šmarskega občinskega praznika.

Foto: T. TAVČAR

HAFNER V ŠTORAH IN ŽALCU

ŽARIŠČA IZGUB

Zapleteno v proizvodnji traktorjev

Štorska tovarna traktorjev je v treh letih obstoja »proizvedla« poleg traktorjev tudi precej izgube: že v prvem letu 22 milijonov, ki so se v lanskem letu podvojili, pa sicer prekrili z medtozdovsko solidarnostjo, v letošnjem prvem polletju pa narastli za nadaljnjih šest milijonov izgube. Čeprav se bo v kratkem vsaj številčni znesek te izgube po raznih poračunih precej zmanjšal – pri tem so mišljeni že nekateri sprejeti dogovori in ukrepi, kot na primer plačilo izvoznih subvencij, ki močno kasni, korekcija cen s strani italijanskega partnerja Fiata in federacije, delno gre še za zmanjšanje carinskih obremenitev zaradi uvoza potrebnih komponent traktorskega proizvodnega programa in še

nekateri drugi zmanjševalni elementi traktorske izgube v Štorah – pa je proizvodnja traktorjev predvsem njena finančna, s tem pa poslovna in razvojna plat že kar v naslednjem poslovnem letu možno vprašljiva in zavita v meglo.

Cilj posveta najvišjih sindikalnih predstavnikov Slovenije s štorskimi železarji je bil razčistiti predvsem, ali je kolektiv res uporabil vse svoje znanje in energijo, da poišče izhod iz zagat izgube pri proizvodnji traktorjev, tako znotraj tozda, delovne organizacije, poslovnih in drugih skupnosti, pa predvsem občine, ki po besedah Vinka Hafnerja mora čutiti probleme štorske tovarne traktorjev kot svoje.

MITJA UMNİK

Nekdanji komisar Zidanske brigade, Franta Komelj, govori o slavni poti in veliki bitki za osvoboditev Gornjega grada

PETA PREKOMORSKA V CELJU

Peta prekomorska brigada, ki ima domicil v Celju, bo imela 15. septembra v počastitev 35-letnice svoje ustanovitve jubilejno proslavo. Brigada »Ivana Turšiča-Iztoka« se bo zbrala 15. septembra ob 9. uri in 30 minut v Celju pred muzejem revolucije. Po zboru bo v prostorih muzeja ogled razstave o poti in bojih te proslavljene brigade, ob 11. uri in 30 minut pa bo v ulici V. prekomorske brigade odkritje spominske plošče.

Osrednja prireditve bo popoldne ob 13. uri s kulturnim programom v tehniški šoli v Celju – če bo lepo vreme na prostem, če ne v šolskih prostorih.

INGRADOVIH 20 LET

Jutri, v petek, 14. septembra, bo 3200 članski kolektiv Gradbenega industrijskega podjetja Ingrad v Celju počastil dvajsetletnico delovne organizacije, tako tudi obdobje nenehne rasti in velikih uspehov.

Člani kolektiva in gostje se bodo zbrali v dvorani Športno-rekreacijskega centra Golovec. Na slavnosti bo po pozdravnih besedah predsednik delavskega sveta delovne organizacije Franca Vrbnjaka govoril predsednik Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Vinko Hafner. Ob tej priložnosti bodo člana sveta federacije Franca Leskoška-Luko proglasili za prvega častnega člana kolektiva, tudi v zahvalo in priznanje za sodelovanje pri formiranju delovne organizacije. Vrh tega bodo podelili nekaj sto članom delovne organizacije posebna Ingradova priznanja.

Slavnost bosta izpopolnila Komorni moški zbor in Grupa Poetica z recitalom »Rdeči cvet«. (Več o jubileju berite na 4. strani.)

MB

ZANIMIVO in VABLJIVO:

OD 10. 9. 1979
DO 15. 9. 1979

v VELEBLAGOVNICAH

nama

LJUBLJANA–KOČEVJE–ŠKOFJA LOKA–CERKNO
VELENJE–SLOVENJ GRADEC–RAVNE–ŽALEC

T E D E N

proizvodov
»RADE KONČARJA«

OGLEJTE SI KOMPLETNI PRIKAZ
KVALITETNIH IZDELKOV »KONČAR«,
KI SO NAMENJENI ZA POSODOBITEV VAŠEGA DOMA.

Če se boste odločili za nakup, ne boste pogrešili,

nama

piporoča:

KUPUJTE Z ZAUPANJEM »KONČAR« PROIZVODE

CELJE

INGRADOVIH 20 LET

Ponosna obletnica velikega kolektiva

Ingrad, kolektiv, ki se je povzpел v vrh slovenskih gradbenih podjetij, praznuje letos dvajseto obletnico obstoja. Dve desetletji sta minili od integracije petih dotlej samostojnih delovnih organizacij v gradbeno industrijsko podjetje. Bila je to integracija, ki jo je zahteval čas in nujen prehod iz drobnega, skoraj obrtniškega dela na gradbenem področju na industrijska pota. Kolektiv je uspel. Ni bilo lahko. V delo so vložili veliko truda, volje in spoznanje, da bodo le enotni, povezani in močni dosegli zaželele cilje. Današnji rezultati govorijo, da so uspeli, saj se je celotni prihodek povečal v teh dvajsetih letih za trinajstkrat, fizični obseg za petkrat, število zaposlenih pa od 2100 na 3200.

Ingrad je kolektiv, ki približno polovico svojih zmogljivosti namenja stanovanjski gradnji. In tudi v tem je pot, ki je presenetljiva. Če so v prvem letu skupnega dela, torej 1959. leta, zgradili 187 stanovanj, jih zdaj že v enem letu okoli tisoč!

Sicer pa je kolektiv Ingrada v dvajsetih letih zgradil 199 industrijskih objektov, 72 objektov za trgovino, gostinstvo in kmetijstvo, 34 objektov nizke gradnje, 241 stanovanjskih zgradb, oziroma 7141 stanovanj. Vrednost vseh teh objektov pa je okoli pet milijard novih dinarjev! Ingrad je kolektiv, ki je do-

segel svoj vrh. Ves čas ga je spremljal izredno hiter razvoj. Nove tehnologije so terjale svoje, zahteve tržišče prav tako, čeprav so tu in tam prinašale tudi hude čase. Napočil je trenutek, ko bo treba več pozornosti posvetiti notranji organizaciji in realizirati spoznanje, da je nadaljnja pot odvisna ne le od kolektiva samega, marveč tudi od drugih činiteljev. Na prvem mestu gre za nadaljnjo mehanizacijo, za uvažanje novih tehnologij, za še večjo industrializacijo in ne nazadnje za kadre. Nadaljnji dvig produktivnosti bo moč doseči le z boljšo opremljenostjo.

Pomembna je ugotovitev, da se je Ingradov kolektiv v zadnjih letih vse bolj uveljavil pri gradnji mostov, da je postal pri teh delih izreden izvajalec, ki ga ne ustavljajo niti najbolj zahtevna dela.

V vrsti uspehov in akcij je kolektiv posebej ponosen na delo, ki ga čaka v porušeni Črni gori. Tu bo v okviru Gi-
possa zgradil v prvi fazi 300 novih stanovanj, v drugi prav toliko. Posebna obveznost ga čaka tudi pri uveljavljanju v tujini itd.

Navzlic posebnostim, ki jih terja gradbeništvo, se je močno uveljavilo ne samo samoupravno, marveč prav tako družbenopolitično življenje. Zveza komunistov je tu odigrala in ima vodilno vlogo. Delegatski sistem se

je razvil od zgledne stopnje.

Ob izpolnjevanju vsakodnevni proizvodni nalogi ni izostala skrb za delovnega človeka. O tem govorijo stanovanja in naselja, ki so jih zgradili za delavce, sredstva, ki so jih namenili za individualno gradnjo stanovanj, skrb za družbeno prehrano, šport, rekreacijo, kulturno življenje itd. Izredno razgiban je ta kolektiv, ki je po svojem sestavu skoraj Jugoslavija v malem. Na vsak način pa je to kolektiv, ki je lahko ponosen na prehojeno pot, na pot, ki ga tudi obvezuje za reševanje novih nalog.

M. BOŽIČ

Tudi ta stanovanja v Celju so zgradili člani Ingradovega kolektiva

SREČANJE KOVINARJEV SLOVENIJE

SVETLEČE ISKRE ZNANJA

Odlična organizacija v rokah celjskih sindikatov
Med gosti Franc Leskošek-Luka in Vinko Hafner

Celje je tri dni gostilo najboljše kovinarje Slovenije, ki so se udeležili III. delovnega srečanja. Po besedah predsednika republiškega odbora sindikata delavcev proizvodnje in predelave kovin Srečka Mlinariča, je kljub težkim delovnim pogojem, tekmovanje izredno dobro uspelo, prav tako je bilo vzorno organizirano. Tekmovalna prizorišča so bila štiri: v ŠKIMC Štore, štorski livarni, v Zrečah in na tehniški šoli v Celju, kjer je bil tudi sedež letošnjega tekmovanja kovinarjev.

V okviru srečanja je bila odprta na tehniški šoli tudi razstava o inovacijski dejavnosti, ki se je udeležilo 14 OZD, v soboto pa so se vsi udeleženci delovnega srečanja kovinarjev naše republike na posebnem posvetu pogovorili o inventivni dejavnosti. Prihodnje vseslovensko srečanje kovinarjev bo v Mariboru, že 10. oktobra pa se bodo najboljše udeležili 13. delovnega srečanja kovinarjev Jugoslavije v Sarajevu.

Tudi to tekmovanje je dokazalo resnost in dobro pripravljenost tekmujočih; srečanja kovinarjev pa vse bolj postajajo pomemben dejavnik za kakovostni razvoj proizvodnje, večanje delovne storilnosti, boljšo organizacijo proizvodnih procesov, pristnejše samoupravne odnose in ne nazadnje za dvig tehnične in kulturne ravni delavca – proizvajalca in samoupravjalca.

MITJA UMNIK

ŽALSKO GOSPODARSTVO

TA LIKVIDNOST

Povsod enake težave

O letošnjih polletnih gospodarskih rezultatih v žalski občini smo v Novem tedniku in Radiu že obširneje poročali, kljub vsemu pa velja temu posvetiti še nekaj besed pred sejo občinske skupščine.

Predvsem so v občini zaskrbljeni kako bo s proizvodnjo nekaterih delovnih organizacij, ki so močno vezane na uvoz, sicer pa se srečujejo z upadanjem likvidnosti, pomanjkanjem obratnih sredstev in težavami pri nabavi surovin in repromateriala. Gospodarska slika ob koncu leta utegne biti zaradi tega slabša kot v polletju.

V MONTANI pravijo, da posebnih problemov ni in da jih tudi do konca leta ne bo, saj repromateriala ne uvažajo, pa tudi z likvidnostjo ni težav. V KIL upada konkurenčna sposobnost zaradi dviga cen osnovnih materialov. Na zunanem trgu so zaradi tega predragi, poleg tega pa pri nas stalno narašča uvoz keramike. V FERRALITU trdijo, da se kljub novim ukrepom stanje ne bo bistveno spremenilo, izvoz pa se je letos celo močno povečal. Imajo pa težave s pomanjkanjem delavcev in surovin ter finančnih sredstev za naložbe v surovinsko bazo, razširitev livarne in obnovo strojne opreme. Osnovni problem, ki se pojavlja v SI-PU, je kasnitev dobav repromateriala in kooperantskih delov, kar ogroža izpolnitev plana in kopiči zaloge nedokončane proizvodnje. Zaradi nelikvidnosti poslovnih bank le te niso izpolnile svojih obveznosti do jugoslovenskega sklada za kreditiranje izvoza. Sklad tako dolguje izvozniku 2,5 milijona US dolarjev, SIP pa ne more

uveljaviti 20% izvozne premije. Vse to povzroča upadanje likvidnosti, k vsemu pa je treba dodati še stalno povečevanje cen pri dobaviteljih. Problem s preskrbo in cenami repromaterialov se pojavlja tudi v JUTEKSOVI TOZD talne obloge. V MINERVI so težave s preskrbo osnovnih surovin prisotne že dalj časa in proizvodnja cveti stoji že skoraj štiri mesece. Medtem ko so lani v enakem obdobju dobili 1400 ton nizkotlačnega polietilena, so ga letos le 500 ton. Torej tudi ne bo nič z uresničitvijo načrtov za 400 odstotno povečanje izvoza. Pravijo, da se morajo za to zahvaliti zvezni gospodarski zbornici, saj smo letos v Jugoslaviji uvozili dovolj potrebnih surovin, razdelili pa jih neodgovorno in mimo sporazumov proizvajalcev.

Na najnovejše gospodarske ukrepe so bili v GRADNJI pripravljene in kot trdijo se bo delo normalno odvijalo do konca leta. SIGMO so najbolj prizadeli restriktijski ukrepi na področju kreditiranja, tako da so načrtovane naložbe močno ogrožene. Problematična je tudi likvidnost, pa še obratnih sredstev jim primanjkuje. To je pogojeno tudi z notranjimi vzroki, od katerih je treba omeniti upadanje produktivnosti, slabo organizacijo dela in kadrovske probleme. Močno so porastle tudi zaloge. V petrovški ZARJI imajo prav tako težave z nabavo repromaterialov, likvidnostjo ter novim načinom kreditiranja proizvodov te delovne organizacije.

O tem, kakšen je položaj v drugih delovnih organizacijah bomo pisali še v naslednji številki.

JANEZ VEDENIK

POGOVOR Z GOSTI

Pretekli teden je bilo v Celju tretje tekmovanje kovinarjev Slovenije. Zanimalo nas je, kako se pri nas počutijo tekmovalci od drugod in kaj nam lahko povedo o sebi in o razmerah v svojem podjetju.

Ivan Denko dela že trinajst let v TIK Kobarid in je orodjar. Povedal nam je, da je na takšnem tekmovanju prvič. Program se mu zdi izredno težak, drugače pa v redu. Malo sem ga povprašala o razmerah v TIK.

– Odnosi s sodelavci so še kar v redu, čeprav se

kregamo zaradi denarja.

– Torej niste zadovoljni s plačo?

– Ne! Slabšo plačo imam, kot navaden delavec.

Ko sem se dotaknila samoupravljanja v njihovem podjetju, pa je dejal:

– Bolje je biti tiho. Saj se nekateri oglašajo na sestankih, pa ni haska. Tako je vsaj v našem podjetju.

Sicer pa mi je povedal še to, da je v svojem poklicu zadovoljen in da mu je v Celju všeč. Pa še to je povedal, da se takšnega tekmovanja ne bo več udeležil. Mlajši da naj pridejo na vrsto.

Slabo je, če so delavci

tihi, ko naj bi odločali.

Da pa je tako le ponekod, dokazujejo besede, ki nam jih je povedal Janez Požnenel iz Idrije. Janez je orodjar in dela v precej majhni delovni organizaciji, ki šteje le 500 ljudi, zaposlen pa je 6 let.

– Mislim, da pri nas delavci resnično odločamo o svojem delu. Odnosi s sodelavci so dobri, pri nas je problem le pomanjkanje strojev.

– Se udeležujete kje v službi?

– Sem v delavski komisiji. Planinec sem, a zadnji čas zaradi družine nimam več časa, da bi hodil v hribe.

– Kako pa vam je všeč

v Celju na tem tekmovanju?

– Tekmovanje teče v redu, organizacija je dobra. Moti pa me, da spimo na Celjski koči, ker ni dovolj prostora. Tako je treba precej časa čakati na prevoze.

MAGDA LIPUŠ

ODNOSI SO BILI DOBRI

Dopoldansko tekmovanje se je bližalo koncu. V ročni delavnici na Tehniški šoli v Celju je potekalo tretje tekmovanje kovinarjev Slovenije. Marjan Pohorc, ki je nadzoroval tekmovalce, nam je povedal:

– Ljudje so strpni in pri delu previdni, zato pričakujemo nadpovprečno kvaliteto izdelkov. Izdelki sami pa so izredno zahtevni. Vsi delajo enake izdelke. Tekmovanje se sestoji iz teoretičnega in praktičnega dela. Pred tekmovanjem delavci dobijo načrte in orodje, prej pa ne vedo, kaj bodo delali.

– Torej mislite, da bo tekmovanje uspelo.

– Da, gotovo.

No, tako je tudi bilo.

MAGDA LIPUŠ

ČAKAL JE NA NAVODILO

V Storah so tekmovalci strugarji. Tudi njih so obiskali Vinko Hafner in nekateri drugi gosti. Ko so prvi tekmovalci oddali nalogo – tekmovalni izdelek, je komisija opazila, da je bilo na izdelku videti napako – preglobok vrez. Tekmovalec je v zagovor dejal: »Ja hudiča, ko sem delal to fazo, je za mano stal naš predsednik Vinko Hafner. Čakal sem na navodilo, kdaj naj obstanem.«

S povorke po celjskih ulicah na dan začetka tekmovanja.

Foto: M. B.

SEDEM MESECEV PO EKSPLOZIJ

NAJPREJ HITRO, NATO ...

Pomenek s predsednikom komisije za sanacijo

Več kot sedem mesecev je od tistega dne, ko je močna eksplozija plina v prostorih podružnice Dela na Trgu V. kongresa št. 10 pretrgala nočno tišino in razdejala ne samo to veliko in starodavno poslopje, marveč tudi nekatera sosednja.

Akcija za odpravo posledic nesreče je hitro stekla, predvsem po človeški plati, medtem, ko so zunanje posledice še zdaj preveč očitne.

Kakšno je stanje in kakšna perspektiva za odstranitev vseh posledic, so bila vprašanja, ki smo jih zastavili Niku Zimšku, članu Izvršnega sveta celjske občinske skupščine in predsedniku komisije za sanacijo poškodb po potresu.

«Ce ostanem najprej pri

najbolj poškodovani hiši, moram reči, da smo se srečevali s celo vrsto variant za rešitev vprašanja in tudi neodgovornega pristopa k reševanju tako aktualnega in prioritarnega problema. Takoj po eksploziji smo slišali, da je rešitev problema v rušenju močno poškodovane poslopja. Morda je bila ta ocena prehitro izrečena. Po ogledu članov strokovne komisije, tudi iz Ljubljane, je bilo izrečeno mnenje, da je stavbo moč sanirati. Za to varianto se je ogrevala tudi spomeniškovarstvena služba. Tako se je pričela pripravljati sanacija za stavbo, kakršna je. Po preteku določenega časa, je naša komisija zvedela, da bi bila pri sanaciji pripravljena sodelovati

Ljubljanska banka Splošna banka Celje. Naša komisija je menila, da je takšna odločitev primerna.

Do zamude splošnih sanacijskih del je prišlo tudi zaradi spoznanja, da je treba najprej sanirati steno v Marijini cerkvi, na kateri je tudi poškodovana znana freska. Ta dela so bila opravljena.

Sledili so razgovori z banko, ki je pripravila tudi idejni osnutek, po katerem bi dobila okoli 6000 kv. metrov površine za delovne prostore. V tej varianti je tudi zagotovljenih 200 kv. metrov za podružnico Dela.

V času saniranja cerkve, je bila stavba izpostavljena vsem vremenskim razmeram. Zaradi dežja so nastale nove poškodbe in tako so strokovnjaki znova predlagali, da naj bi poslopje porušili in zgradili novega, tako, da bi pročelje postavili takšno, kot je in da bi se celotno novo poslopje po arhitektonski plati ujelo v staro mestno jedro.

Ta varianta je zdaj tudi predmet razgovorov med banko in Stanovanjsko skupnostjo, tudi našo komisijo in drugimi.

Akcija teče zdaj v to smer, da dobi Stanovanjska skupnost ponudbe od več izvajalcev za rušenje stavbe. Prav tako teče delo za ocenitev nastale škode in seveda plačilo za odškodnino. Razen tega Stanovanjska skupnost išče možnost za čimprejšnjo preselitev še preostalih desetih strank, ki so še v tem posloplju, ne samo zaradi predvidenih del, marveč tudi zaradi bližajoče se zime.

Ljubljanska banka Splošna banka Celje je zdaj v akciji za združevanje sredstev med vsemi temeljnimi bankami v okviru Ljubljanske banke za financiranje del oziroma za postavitev nove bančne hiše. Dela sama pa se bodo lahko pričela po pridobitvi vseh ustreznih dovoljenj, med katerimi imajo tudi spomeniškovarstveni delavci svoje pomembno mesto. Ta dela pa se bodo bržčas lahko pričela šele po letošnji zimi.

Zamude na drugem poškodovanem posloplju v Zagati št. 2 so več ali manj znane. Najprej odločitev, da se del bivših stanovanjskih prostorov preuredi v razstavne prostore za Muzej revolucije, zatem zaplet okoli cene za opravljanje del, ki jih je ponudila Obnova... zdaj spet zaradi začetka obnove pročelja. Vendar kaže, da bodo ta dela čez okoli štirinajst dni opravljena in lokali kmalu za tem tudi odprti.

Seveda pa moram reči, da mnogi izvajalci niso vzeli nalog za izvršitev del resno oziroma prioritarno. Še posebej to velja za sanacijo pročelja in drugih delov na zgradbi na vogalu Prešernove in Savinove ulice. Tu gredo dela naprej zelo počasi. Mi bomo seveda to odnos izvajalca del ocenili in primerno ukrepali.

Naj za konec še povem, da so v teku prizadevanja za povrnitev vsaj dela škode tistim stanovalcem, ki svojega premoženja imetja niso imeli zavarovanega, pa so bili pri eksploziji plina prizadeti.

M. BOŽIČ

Ovca čaka na kopanje, in potem na striženje...

ŠMIHEL NAD MOZIRJEM

LEP OVČARSKI PRAZNIK

Iz skromne bi lahko nastala velika prireditve

Priznanje, komur gre. Tokrat si ga zaslužijo člani Aktiva mladih zadruženikov v Šmihelu nad Mozirjem. V nedeljo so že tretje leto zapovrstvo pripravili svojo tradicionalno ovčarsko prireditve. Četudi je imela družabno obeležje, je bil pomembnejši njen uvod - prikaz in tako ohranjanje del, ki so vezana na ovčarstvo, na prejo volne in podobno. Gre torej za opravila, ki postajajo narodopisno blago, kajti tudi

črede ovac so zdaj, v primerjavi s predvojnimi stanjem, več kot razredčene. Pred vojno je bilo po planinah mozirjske občine okoli 17.000 ovac, zdaj jih je največ 1000. Toda, prizadevanja za okrepitev in razširitev ovčarstva so tu. Na čelu te akcije je Zgornjesavinjska kmetijska zadruga. V ta okvir sodijo tudi takšne prireditve, kot se jih lotevajo mladi v Šmihelu nad Mozirjem.

Tokratna je uspela, čeprav

M. BOŽIČ

je sprva ponagajalo vreme. Mladi so prikazali kopanje in striženje ovac, krtačenje in prejo volne in še kaj.

Bila je to prireditve, ki bi lahko postala velika kmečka in hkrati turistična, tembolj, ker se cilji povezujejo. Pa tudi Šmihel nad Mozirjem je tista vasica, ki je vedno mikavna, še bolj pa bo potem, ko bodo do nje speljali asfaltirano cesto.

ŽEKOVEC ODPRT

Četudi gondolska žičnica na Golte še vedno počiva, je kolektiv gostinskega podjetja Turist v sodelovanju z velenjsko Rdečo dvorano v ponedeljek odprl bife pri spodnji postaji. Predvsem zaradi domačinov, izletnikov, planincev.

KONJICANI IN NNNP

Po besedah predsednika občinske konference SZDL Filipa Beškovića so v občini dobro pripravljani na Akcijo NNNP. Izdelani so že vsi programi v KS in TOZD, čeprav še niso povsem usklajeni. Prav tako iz prognozov, še ni povsem razvidna vloga družbenih organizacij in društev v krajevnih skupnostih. Prav sedaj imajo najodgovornejši in usklajevalno delo za uspeh akcije oddelek za ljudsko obrambo, štab civilne zaštite, svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozastito ter nekateri drugi organi, pa tudi sicer je vsa aktivnost frontne organizacije socialistične zveze naravnana

v akcijo »Nič nas ne sme presenetiti«. Konjičani zagotavljajo, da bodo pripravljeni!

MITJA UMNIK

1000 PIONIRJEV V KONJICAH

V nedeljo bo v Slovenskih Konjicah mladostno živahno, velik tekmovalni živ-zav pa bo povzročilo preko 1000 pionirjev - gasilcev iz 17 občin Slovenije in Hrvaške. Srečanje je že tradicionalno, gostiteljice - občine pa se izmenjujejo.

UM

AKTIVNI BORCI

Jutri se bo sestel občinski odbor ZBZ NOV občine Slovenske Konjice. Razpravljali bodo o nekaterih vprašanjih o uresničevanju pobude tovariša Tita o kolektivnem delu in odgovornosti v svojih vrstah ter o uresničevanju programa urejanja grobov borcev NOV. Pregledali pa bodo še priprave na akcijo NNNP in dogovorili svoj delež v akciji.

UM

PREMALO ČLANOV PREŠERNOVE DRUŽBE

Delovnega pogovora pri svetu za kulturo občinske konference SZDL v Celju, ki je bil pred kratkim, se je udeležilo izredno majhno število zaupnikov Prešernove družbe. Pa se ti niso povedali nič vzpodbudnega, saj v zadnjem času prodaja knjig po delovnih kolektivih pada, namesto da bi rastla. Le v delovnem kolektivu Železarne Štore je število bralcev knjig Prešernove družbe narastlo.

V celjski občini je vsega skupaj 26 zaupnikov Prešernove družbe, vseh naročnikov pa je 597. To je vsekakor premalo za celotno celjsko občino. Veliko vlogo v akciji pridobivanja novih članov bodo morali prevzeti kulturni animatorji, ki naj bi bili hkrati tudi zaupniki Prešernove družbe.

Za občni zbor Prešernove družbe, ki bo v Ljubljani predvidoma decembra, sta bili izvoljeni zaupniki Anica Justin in Štefica Škornik.

Z. S.

DOBRNA: USPEL PRVI EX TEMPORE

V soboto in nedeljo je bil na Dobrni pri slikarski Ex tempore v organizaciji ZKO Celja. Zdrženja likovnih skupin Slovenije, Društva likovnih amaterjev celjske občine in seveda Zdravilišča Dobrna, brez katerega si te likovne prireditve ne bi mogli niti zamisliti.

Odziv na prireditve je bil velik: iz vse Slovenije se je prijaviło 32 likovnikov, ki so v soboto in nedeljo izdelali 62 olj. Od teh je bilo 32 del izbranih za razstavo, ki bo odprta v veliki zdraviliški dvorani do konca tega tedna. Vsa ta dela bodo potem služila za opremo v novem hotelu na Dobrni.

Likovna dela je ocenjevala posebna komisija v sestavi akademski kipar Aladar Zaharijaš, akademski slikar Jože Muhovič in umetnostna zgodovinarica Jadranka Bogataj.

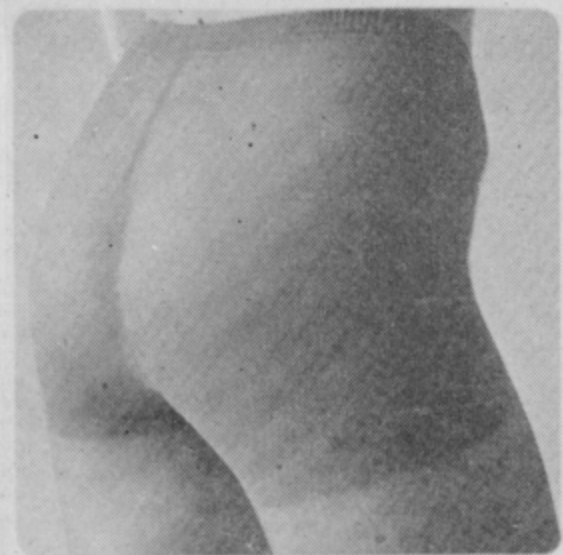
Na zaključni slovesnosti in ob otvoritvi razstave je vse udeležence prvega Ex tempora na Dobrni pozdravil v imenu ZKO Celje Stefan Zvižej, Jadranka Bogataj pa je dala strokovno oceno. Na otvoritvi razstave je bilo 300 udeležencev. Ze to potrjuje veliko zanimanje domačinov za prireditve, saj so jo sprejeli z odprtimi rokami in upajo, da bo prihodnje leto na Dobrni še bolj živahno. Zdravilišče Dobrna je vlogo gostitelja odlično izpeljalo, levji delež pri organizaciji pa so nosili člani DLAC s predsednikom Stanetom Petrovičem na čelu. Tako je letošnji uspeh lepa vzpodbuda za nastajajočo tradicijo.

D. M.

POLZELA
TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

BARBY

ELASTIČNE HLAČNE NOGAVICE

Z BOMBAŽNIM HLAČNIM DELOM

25 LET
RADIA CELJE

RDEČA TKALNICA V JOŠTOVEM MLINU

TKALI SO NOVI
ČAS IN SEBE

Pripovedi Jožeta in Franca Goriča

UJETNIŠTVO IN
POBEGI

V Čačku sem se seznanil z Jožetom Lesjakom in Rancigajem. Razmišljali smo, kako bi se vrnili v Slovenijo. Nekdo nas je izdal, Nemci so nas ujeli in odpeljali v ujetništvo. V živinskih vagonih smo se vozili osem dni brez hrane in vode. V ujetništvu sem bil od pomladi l. 1941 do jeseni l. 1942. v Nürnberg-Stalag, potem pa sem ušel, a so me ujeli, saj nisem imel pri sebi nobenih dokumentov. Odpeljali so me v Salzburg, kjer so me zasljevanjem pretepal do nezavesti, tako sem si želel samo še umreti. Hoteli so me pripraviti do priznanja, da sem vojni vohun. Po enem mesecu nečloveškega mučenja so me zaprli med druge politične zapornike, nato pa poslali na prisilno delo. Tu pa sem spet pobegnil in po vsej sreči prišel v Slovenijo. Doma sem spet prišel v stik s Francem Hribarjem, ki mi je svetoval, naj poskrbim za hrano za partizane, ker sem bil za bojevanje preslab zaradi mučenja v ujetništvu. Tako sem skrbel za hrano partizanom vse do konca vojne. Po vojni sva tkalske stroje, ki so jih Nemci zapečatili, z bratom Jožetom očistila in znova začela tkati. Sčasoma nama je Franc Hribar odsvetoval da bi še delala naprej. Tako je tkalske stroje dobila tekstilna tovarna Metka v Celju. Sam sem se zaposlil v tekstilni tovarni Juteks v Žalcu kot tekstilni mojster, kjer sem delal do upokojitve.

TUDI BRAT FRANCI
SE SPOMINJA

»Pozimi l. 1932 je prihajalo gor v našo 'kominternovo' vedno več ljudi. Dobro smo se poznali z Leskoškom, Šlandrom, Mico Šlandrovo, poznam Novakove iz Maribora (Zdenka), Dušana Kraigherja, mnogo pa sem jih videl, ki niso prej prihajali sem. Hribar naju je z Jožetom opozoril, naj paziva, ker bo vedno več žandarjev in agentov hodilo okrog. Dogovor je torej bil, da ne vemo nič, vsi, ki so hodili v mlin, pa naj bi bili trgovci. Proti koncu decembra smo vsi vedeli, da se nekaj pripravlja in ne da bi dosti spraševal, sem se čez praznike ob Novem letu umaknil k svoji mami na Polzelo. Jože je bil tačas pri Cizejevih na Polzeli, kjer je pomagal kelnarit. V času konference so v mlinu postavili pogrado. Ko sva se z Jožetom vrnila, pa so bile naše postelje spet na mestu. Vrnunč je tedaj rekel: 'No, najhujše je za nami.'

Takšna je pripoved dveh bratov, ki sta bila v mlinu v tistih najbolj občutljivih časih pred samo konferenco. To je pripoved tudi dveh delavcev naše prve samoupravljalke delavnice.

ZA OBJAVO PRIREDIL
DRAGO MEDVED

Bliža se čas, ko bo pred Joštovim mlinom v Celju osrednja proslava v počastitev letošnjih jubilejev partije, SKOJ in revolucionarnih sindikatov. Prav je, da v tem trenutku obudimo spomine na tekstilno delavnico, ki je bila v mlinu in je v svojem bistvu po načinu upravljanja s proizvodnimi sredstvi, delitvijo dela in ustvarjeno vrednostjo dela, predstavljala pravo samoupravno organizacijo. To nam zelo dobro opisuje zgodba Franca Goriča, ki je bil v omenjeni tkalnici delavec za strojem in se še danes živo spominja tistih dni. Franc Gorič danes živi v Janžkovem selu v žalski občini. Takole pripoveduje:

Rojen sem bil na Dobrni 30. 3. 1914. Oče je bil kovač, mati dninarica. V družini je bilo dvanajst otrok. Ko sem bil star osem let, mi je umrl oče. Zaradi pomanjkanja kruha sem šel služiti že z dvanajstim leti. Služil sem pri kmetu Petelinšku v Andražu, kjer sem bil za pastirja šest let. Zaradi izkoriščanja sem to službo zapustil, in se po večkratnih prošnjah zaposlil v tovarni nogavic Polzela. Izkoriščanje se je tu nadaljevalo in tudi tu sem se temu uprl. S tem sem postal v tovarni nezaželen in po devetih mesecih so me odpustili. Znašel sem se na cesti brez dela. Po nekaj mesecih brezposelnosti sem dobil delo v tekstilni tovarni, last Ogrizek - Temel v Sempetru. Tu smo se našli: Dominik Hribar, njegov brat Franci, Novak, moj brat Jože in bilo jih je še nekaj. Tudi tam ni bilo najbolj rožnato, zato smo večkrat stavkali. Vendar nismo uspeli, ker nas je bilo premalo. Čeprav sem bil zapisan v črno knjigo, sem tu ostal do vpoklica k vojakom. Medtem, ko sem služil vojaški rok, sem zvedel, da so bili s tovarne odpuščeni tudi ostali moji sodelavci. Že pri vojakih pa sem bil obveščan, da si bomo sami ustanovili novo tkalnico.

V JOŠTOVEM
MLINU

Ta delavnica naj bi bila urejena na osnovi samoupravljanja. Tako smo Dominik Hribar, njegov brat Franci, Fedor Kovacic, Franc Vrnunč, Milan Apih in jaz dali skupaj vse svoje prihranke ter ustanovili tekstilno delavnico v prostorih Joštovega mlina. Ko sem prišel od vojakov, sem se takoj lotil dela. Imeli smo šest tkalnih strojev in sicer pet ozkih in enega širokega. Tako smo lahko tkali tudi blago za posteljne rjuhe. Delo pa je bilo takole razdeljeno: za prodajo blaga je skrbel Milan Apih (avtor besedila znane Bilečanke). Za nabavo materiala je skrbel mojster Franc Hribar, mojster Dominik Hribar je skrbel za vzdrževanje strojev, ostali pa smo tkali. Imeli pa smo prodajalca Udriha, ki je nosil blago v nahrbtniku in ga prodajal po domačijah, tisti, ki nismo imeli stanovanja, smo stanovali kar v Jo-

štovem mlinu in sicer: Milan Apih, Franc Vrnunč, Jože Gorič in jaz.

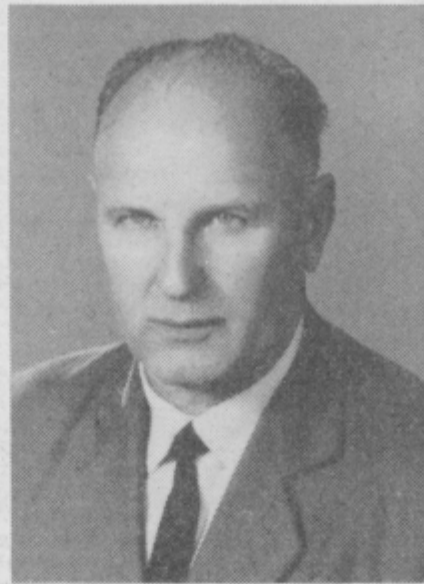
V tkalnici nam je večkrat zmanjkalo materiala, zato smo bili včasih brez dela, seveda pa tudi brez zaslužka. Toda naša gostiteljica Melč in Darinka Joštova sta nam dala hrano in stanovanje zastoj.

VROČE POSTAJA

Časi pa so spreminjali in začinjalo se je obdobje ilegalstva. V Joštov mlin so večkrat prihajali Luka Leskošek, Vresk, Peter Sprajc, Štante in drugi. Naši prostori so jim bili vedno na razpolago. Pri njihovem delu smo jim tudi pomagali s tem, da smo širili med ljudi propagandni material. Približevala se je konferenca komunistične partije in mi smo njenim udeležencem odstopili stanovanje. Da se nekaj v mlinu dogaja, so zaslutili tudi na policiji. Vačkrat so prihajali oboroženi orožniki v našo delavnico in nas preiskovali. Mislili so namreč, da naša tako imenovana Rdeča tkalnica pripravlja komunistično gibanje, vendar so vedno oghajali praznih rok, ker niso ničesar našli. Naš delničar

Jože in Franc Gorič. Skupaj sta tkala v Joštovem mlinu. Spominjata se, kako so med delom prepevali ob strojih. Če so prišli orožniki delat preiskavo, so se jim smejali in rekli, da so veseli, ker imajo delo.

tkalnice Franc Hribar je dobil zvezo s člani neke delegacije iz Sovjetske zveze, ki se je takrat nahajala v Hmeljarni Žalec. Tam so podpisali pogodbo za en vagon ruske preje. Zaradi tega je Franc predlagal, da bi tkalnico razširili in dobavili še do-

datni stroj. Preselili smo se v Šmartno ob Paki. Tam smo se povezali s šotanjškimi ilegalci in z njimi aktivno sodelovali. Preje iz Sovjetske zveze nismo dobili, ker nas je prehitela vojna. Tudi sam sem dobil poziv. Posvetoval sem se s Hribarjem, ki

mi je svetoval, naj kar grem in raznašam naše ideje naprej med ljudi. Ker se takoj nisem javil, so prišli pome orožniki in me odpeljali v Zagreb, od tam v Čačak kjer sem dočkal dokončno razsulo stare jugoslovanske vojske.

Danes je zunanost Joštovega mlina obnovljena. Napis spominja na tiste znamenite dni pred skorajšnjim začetkom druge svetovne vojne. Foto: D. M.

11. DAN SLOVENSКИH PLANINCEV

PLANINSTVO JE NACIONALNO GIBANJE

Na Boču se je zbralo 8000 ljubiteljev narave in dobrih ljudi

Andrej Marinc je v svojem govoru poudaril potrebo po ohranitvi prvobitnosti našega gorskega sveta.

Tako kot že nekaj let nazaj je bilo tudi preteklo nedeljo. Na Boču so namreč proslavili 11. dan slovenskih planincev. Kakšnih 8000 planincev iz vse Slovenije je že v zgodnjih jutranjih urah pričelo prihajati na to planinsko postojanko. S Poljčan do vrha Boča se je vila ena sama kolona ljubiteljev gora in planin ter narave. Prišli so od vsepovsod. Tudi iz drugih republik. Med njimi je bil tudi član CK ZKJ Andrej Marinc, ki je na slovesnosti imel osrednji govor. Govoril je o dejavnosti Planinske zveze, o njenem dosežanju delu in nalogah naše družbenopolitične skupnosti pri varstvu narave.

Organizator letošnjega srečanja slovenskih planinskih društev je bilo PD iz Poljčan, ki prav v tem letu praznuje 50 letnico obstoja. V društvu je včlanjenih 800 planincev, tako da je vsak tretji krajan član PD. Torej tudi ni bilo posebnih težav pri organizaciji prireditve in ne nazadnje pri sami obnovi doma na Boču. Poleg pomoči občinskih skupščin Slovenska Bistrica in Šmarje pri Jelšah seveda ne gre pozabiti prizadevnega prostovoljnega dela poljčanskih in šmarnskih ljubiteljev gora. Zbrane planince na Boču so pozdravili tudi predsednik PZS Tomaž Banovec, predsednik OK SZDL Slovenska Bistrica Cveto Vahte in predsednik PD Poljčane Jože Težak.

Andrej Marinc je v svojem slavnostnem govoru poudaril uspehe, ki smo jih v zadnjem času dosegli pri premagovanju gora ter čestital poljčanskim planincem za prizadevno delo in jubilej. Spomnil se je tudi lanske proslave prvostopništva na Triglav in besed Edvarda Kardelja, ko je dejal, da je planinstvo odigralo kot sestavni del prizadevanj naših delovnih ljudi pomembno vlogo pri ohranitvi sloven-

ske podobe naših krajev, gora, jezika, navad in kulture.

»Planinska organizacija in dejavnost je univerzalnejša kot posamezne interesne organizacije. Vsebina planinske aktivnosti je zelo raznovrstna,« je dejal Andrej Marinc in nadaljeval: »Predvsem postaja planinstvo interes najširšega kroga naših delovnih ljudi, kajti naše gore so dejansko ljudske. Zato je tudi naša odgovornost za ohranitev njihove podobe, za ravnavsejše naravnih zakonito-

sti, ki tu vladajo in jih ljudska roka lahko poruši ali ohranja, še kako pomembna. Slovenski planinci se zato pridružujemo pobudam, da del znamenitega gorskega sveta ohranimo v njegovi prvobitnosti. Poleg doline Sedmerih Triglavskih jezer imamo še štiri območja, ki so proglašena za krajinske parke in devet območij kot naravne rezervate. Vsega je tako 0,4% ozemlja SRS zavarovano, vendar pa nas tu čaka še veliko dela, saj je kar 11% našega ozemlja evidentirano in bi potre-

bovalo določeno stopnjo zaščite. Osrednje mesto v teh prizadevanjih pa ima Triglavsko pogorje, in čas je da pospešimo in dogradimo zakonodajo, ki naj opredeli načela, kriterije in organizacijo. Slovenska planinska organizacija je zavzela svoja stališča, ki so razumna in zaslužijo splošno podporo. Zagotavljajo, da pogorja ohranjajo svojo prvobitnost. Sodobna tehnična sredstva je mogoče uporabiti tako, da ne rušijo ravnotežja v naravi in ohranjajo lepoto pokrajine.«

V nadaljevanju je Andrej Marinc menil, da zlasti visokogorskih postojank ni moč vzdrževati le na osnovi čiste gospodarske računice. Sklenjeni družbeni dogovor ne rešuje tega materialnega vprašanja. Uveljaviti bi bilo treba v celoti predloge o področnih dogovorih in zagotoviti patronate nad posameznimi visokogorskimi objekti.

»Demokracija planinske organizacije ima že dolgo tradicijo. Zato je vsebina Titove ideje o demokratizaciji odnosov v vseh organizacijah in ideje o izpopolnitvi celotnega političnega in delegatskega sistema in njegove demokratične vsebine posebej dobrodošla tudi v planinski organizaciji in v vseh njenih dejavnostih. To je le opozorilo, ki smo ga sprejeli v naši družbi, da ni nič zastavljeno tako, da ne bi mogli biti še bolje. Bolj povezati planinsko dejavnost s temeljnimi oblikami organiziranosti naših ljudi, pomeni še bolj razširiti, podružbiti in demokratizirati našo dejavnost. Ne nazadnje je od tega odvisno tudi reševanje materialnih problemov planinske organizacije in vseh njenih dejavnosti.«

Besedilo in slike: JANEZ VEDENIK

Na Boču se je zbralo kakšnih 8000 planincev. Med njimi tudi mnogo s celjskega območja oziroma članov planinskih društev savinjskega MDO. Zbrane je pozdravil tudi predsednik MDO Adi Vidmajer.

VINSKI SEJEM

MI SLOVENCИ VINCA NE PRODAMO...

Nekaj simbolike je v tem naslovu. Tudi je res, da alkohol še ni vino!

Priznamo, da nas je pot na ljubljanski vinski sejem zanesla pravzaprav po zaslugi Tanjuga, ki nam posredoval zanimivo vprašanje: Ali bo medicina zopet odkrila koristnost vina? V prispevku piše, da to ni povsem nemogoče. Še zlasti če pomislimo na nekatere najnovejše statistične podatke o potrošnji vin in nizkih stopnjah srčnih obolenj. Strokovnjaki so namreč prišli do zanimivih ugotovitev. Tam, kjer spi-kejo mnogo vina, je manj koronarnih obolenj srca. Seveda pa je potrošnja vina le eden od faktorjev, ki so ga upoštevali strokovnjaki pri svojih raziskavah. Pozabili niso na mrežo zdravstvenih ustanov in zdravnikov, porabo cigaret in maščob ter na vrsto prehrane. Njihovo delo je bilo osredotočeno v osemnajstih državah Evrope in Severne Amerike. A. S. St. Leger, A. L. Kokrejn in F. Moore trdijo, da je statistično dokazana trdna povezanost stopnje umrljivosti zaradi boleznih srca s porabo alkohola in še posebej vina. Čim večja je poraba vina v neki državi, manjša je stopnja obolenosti srca. Izrazita primera sta Francija in Italija, kjer vino pijejo že iz tradicije, kot del vsakdanje prehrane. Na Škotskem, kjer je največ smrtnih primerov zaradi

boleznih srca, popijejo tudi najmanj vina. Ob vsem tem je takoj treba zapisati, da beseda teče v glavnem o statističnih številkah in da vsa reč še ni znanstveno dokazana, pa čeprav so angleški znanstveniki v to že prepričani.

V eni izmed naslednjih številik pripravljamo razgovor z znanim slovenskim strokovnjakom za vina Ferdom Pirkmajerjem. Beseda bo tekla o kakovosti vin z našega območja, zaenkrat pa ostanimo kar pri naših ugotovitvah.

Obiskali smo mnogo razstavnih prostorov naših proizvajalcev, vendar nam nihče ni znal prav povedati, pa čeprav bo trdili, da je narava obdaru- la Slovenijo z obiljem sort vinske trte in tako tudi z vinsko izbiro, ki ji ni česa očitati. Vsakdo lahko najde pijačo za svoj okus. Izbiramo lahko celo vinca, piše v Vinskem vedežu, ki so primerna za razna razpoloženja in ki ustrezajo odtenkom naše čustvenosti: žalosti ali veselju, preganjajo skrbi ali razvzemajo igrivo misel. Nekatera vinca razpihujejo žerjavico domišljije, druga utrujajo in prinašajo dober in globok spanec. Poznamo slovenska vina, ki zbuja-jo tek, pa spet druga, od katerih posre- bamo le kozarček pa si

ne želimo čisto nič drugega, kot to, da ne bi skazili zlahtnosti, ki nam jo je ta trenutek lepote zapustil (Slovenci smo menda za zadnje še najmanj navdušeni).

KAKO JE PRI NAS?

Kraje, kjer na Slovenskem pridelujejo vino, delimo v troje vinorodnih območij: kraško-primorskega, posavskega in podravskega. Posebno ceno imajo podravska vina, ki se lahko merijo z vsemi najboljšimi svetovnimi. Sem sodijo Ljutomersko-ormoške gorice, Radgon-

sko-kapelske gorice, Pohorje, Kozjak in gornje Slovenske gorice oziroma mariborski okoliš in Haloze s svojimi obrobniimi področji. Za Posavje so značilna zelo pitna, večinoma rdeča vina, ki imajo dosti kisline in niso tako močna. Znani okoliši so: Bizeljsko in obronki Orlice vse tja do Brestanice, krško gorjanski okoliš s Posavjem, šmarnsko-savinjski, novomeško-mokronoški in belokranjski okoliši.

Ko smo spraševali ljudi, katera vina z našega območja poznajo in ceni-

jo, so naštevili predvsem vina s podravskega vinorodnega rajona. Dopovedovali smo jim, da smo Celjani, pa so vsi trmasto vztrajali pri svojem, češ, saj ste vi tudi Stajerci in so Laški rizling, Beli burgundec, pa muškadni silvanec in Traminec... vaša vina. Stajerska je pač Stajerska in konec. Prične se pri Vranskem in Gorenjcu malo marveč je kdo iz Savinjske doline, Celja ali Maribora. Šele v vinski karti smo se lahko prepričali, da vin s celjskega območja pravzaprav ni veliko. Prisvojili

bi si lahko po naši laični presoji le tri: Bizeljsko belo in rdeče vino ter Virštanjčana.

In ko smo že bili na vinskem sejmu, še kratek sprehod po njem. Razstavljalci so nam zagotavljali, da sodelujejo bolj iz navade, kot iz potrebe. Pravijo, da sejem pripravljajo ob zelo neprimer- nem času. Bolje bi bilo konec leta, ko bi lahko kdo še sklenil kakšno prodajno pogodbo, tu se pa tako ali tako ni mogoče meniti o poslovnih zadevah. Beseda o tem teče kar v posameznih delovnih organizacijah in vsakdo pač gospodari tako kot najbolje lahko. Pred leti, je po besedah proizvajalcev sejem pomenil vse kaj drugega, še zlasti s poslovnega vidika. Konec koncev ni vzroka, da jim ne bi verjeli. Že vedo. Res je pa tudi, da jim posveto- vanja, ki jih ni manjkalo, ne bi smela biti odveč. Tako kot jim niso bile (nekaterim seveda) odveč osvojene medalje. Ljudje pa so vendarle bili veseli kot tudi leta nazaj. Ko vidi človek množico ljudi že v dopoldanskih urah, ga nehote še bolj zaskrbi uspeh borbe za dvig produktivnosti. Že pri samem pokušanju vin od Nove Zelandije do Madžarske se lahko človek prepriča o tem, da se zemlja zares vrtili in kaj šele potem, ko zvečer po sejm-išču odmevajo zvoki različnih ansamblov ter je v zraku čutiti vonj originalnih slovenskih jedi o čevapčićev do ražnjičev. Pa - samo da je veselo. Mor- da pa je tudi sejem prilož- nost več, da ljudem doka- žejo trditev kako je lahko tudi vino prehrana.

JANEZ VEDENIK

Virštanjski vinogradi: dolgo je trajalo, da se je preselil »Virštanjčan« z zaščitno nalepko v steklenice med ostala kakovostna slovenska vina.

ANKETA

VSI SMO VOJSKA

Obveščena dobra, oskrba slaba

Razne akcije so lahko uspešne ali neuspešne, odvisno, kako so organizirane. Pomembna je informiranost občanov, da ne govorijo samo: »Ja, vem, da se nekaj pripravlja, ne vem pa, kaj in kako bo izgledalo.« Po Celju sem lovila sogovornike, ki bi bili pripravljeni povedati, kaj so slišali o akciji Nič nas ne sme presenetiti.

Vojko Zagoričnik z Mari-borske 14 v Celju: »Vem, da so se v krajevni skupnosti pogovarjali o tem, vendar sem bil odsoten. Sicer pa sem delal kot avtobusni sprevodnik tečaj in vem, kako je treba ravnati v primeru nevarnosti. Tudi na KS so organizirali podobne tečaje.«

Mihaela Lajovic iz Košnice živi v hiši, ki še ni popolnoma dograjena. Seveda imajo obvezno zaklonišče, kaj pa se glede akcije dogaja na krajevni skupnosti pa ni vedela.

Po naključju sem naletela na Bogoljuba Čopiča, upokojenega zastavnika, ki že zaradi svoje nekdanje službe ve dosti o teh stvareh, poleg tega je še sekretar rezervnih vojaških starešin v KS Center. Pospešeno se pripravljajo na vajo, ki bo 29. in 30. 9. in sicer v soboto v delovnih organizacijah, v nedeljo pa v KS; Doma ima tudi vse potrebno: od rezervne hrane do pripomočkov za zatemnitev. Toda ostali stanovalci tega

nimajo, tudi posebnega navodila, kako ravnati v primeru nesreče ali napada, nimajo.

Drago Kastelic iz Celja, ki je zaposlen v SLG, je povedal: »O akciji smo se dogovarjali tako v KS kot v gledališču. Tu imamo v načrtu organizirati v primeru vaje nekakšno frontno gledališče, da ne bi bili vsi delavci gledališča na drugih koncih Celja, gledališče pa bi samevalo.«

Danica Besimi iz Višnje vasi je rekla, da v njihovi delovni organizaciji že veliko govorijo o tem, vprašala pa se je, koliko vedo o akciji kmetje.

Na to vprašanje mi je odgovoril Rudi Lesnika iz Poničke. Pri njih je ta akcija široko zastavljena, sodelovali bodo vsi prebivalci, v vseh petih vaških skupnostih so imeli sestanke, torej so z akcijo seznanili tudi kmete.

Na vprašanje, če imajo doma rezerve hrane pa je bil odgovor skoraj povsod enak: za dva ali tri dni še, za več pa ni niti prostora, posebno, če stanuješ v bloku. Tudi kakšne posebne literature nimajo. Zanimivo je, da v vseh stavbah ni navodil prebivalcem, kako ravnati v primeru nesreče ali napada. Vsak HS bi se lahko potrudil vsaj toliko, da bi nabavil ta list.

TATJANA PODGORŠEK

NIHČE
NE SME
MANJKATI

Od 3. do 15. septembra poteka pri Mlinarjevem Janezu na Teharjih predvojaška vzgoja za tisto mladino, ki sicer nima druge možnosti (tako po osnovnem šolanju zaposlitev), da bi se seznanila z osnovnimi prvinami vojaškega življenja in seveda tudi znanja. Občinski štab za LO je doslej pripravil že več oblik tovrstnega izobraževanja, letos pa so prvič uvedli delo v obliki taborjenja. Mladi so v taboru od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer in to v uniformah.

Življenje v taboru je pestro, dan je skoraj prekratek. Tabor vodi Stane Kuljat, neposredno pa je za izobraževanje zadolžen Branko Krajnc, sicer referent za obrambno izobraževanje na oddelku za LO pri celjski občinski skupščini.

Mladi se v taboru seznanjajo z družbenopolitično ureditvijo Jugoslavije, poslušajo predavanja o zaščiti, varstveni vzgoji in spremljajo še vrsto dejavnosti, ki jim koristijo pri spoznavanju obrambnih veščin. Ob končanem tečaju bodo delali tudi zaključni test znanja.

Med taborjenjem so jih obiskali tudi predstavniki celjske občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij, na obisku pa je bilo tudi nekaj staršev.

D. M.

Stanko Verdel

Franc Osetič

Jože Kranjc

Vinko Jelen

KS GALICIJA

PREDVSEM NOVE CESTE

Veliko delajo krajanji sami

Krajevna skupnost Galicija je ena izmed hribovskih vasi v žalski občini. Nima lastne industrije, tako se okrog 1350 prebivalcev preživlja deloma s kmetijstvom, precejšen del pa jih hodi na delo v Zalec, Celje, Velenje in drugam. Čeprav ima v primerjavi s tistimi krajevnimi skupnostmi, ki imajo na svojem območju organizacije združenega dela, manjše možnosti za razvoj, njeni prebivalci s pridnim in organiziranim delom veliko pripomorejo na njeni poti iz zaostalosti. V teh dneh je precej živahno pri gradnji cest. O tem so nam takole pripovedovali:

STANKO VERDEL - predsednik sveta KS Galicija: »Zadnje mesece je na našem območju zelo razgibana komunalna dejavnost. V krajevni skupnosti obstoja enajst režijskih odborov, posebno uspešni pa so bili letos v Pernovem, Galiciji in Podgori. Dobro dela tudi režijski odbor v Hramšah. Gradijo in

modernizirajo cestne odseke.«

FRANC OSETIČ - predsednik režijskega odbora za gradnjo cest v Podgori: »Letos delamo predvsem na cesti, ki bi jo radi že ta teden asfaltirali. Dolga je okoli tisoč metrov, mi sami pa smo že skoraj dokončali vsa zemeljska dela. Veliko so prispevali krajanji v denarju in opravili preko 4500 udarniških ur.«

JOŽE KRANJC - predsednik režijskega odbora za gradnjo cest v zaselek Hramše: Vas Hramše je najsevernejši zaselek v krajevni skupnosti in v žalski občini. Poleg tega je izrazito hribovska vas. Zelja vaščanov je, da bi imeli dobro prevozno cesto do vseh hiš in prav to bi radi letos naredili. Seveda

moramo opraviti veliko zemeljskih del, kar nam vzame veliko časa, pa tudi sredstev.«

VINKO JELEN - predsednik režijskega odbora za gradnjo ceste Puša-Pernovo: »V letošnjem letu smo asfaltirali v KS Galicija tudi odsek ceste, ki povezuje Galicijo z zaselkoma Pernovo in Puše. Sedaj, ko je delo opravljeno, smo zelo zadovoljni, do ceste pa smo prišli težko. Tukaj nas je bolj malo, zato je bil samoprispevek na gospodinstvo 5 tisoč din in 300 do 400 udarniških ur. Kljub temu bi brez izdatne pomoči SKIS in krajevnih skupnosti, ki sta prispevala po 400 in 350 tisoč din težko izvedli program.«

Tekst in foto T. TAVČAR

25 LET RADIA CELJE

Turist
gostinsko podjetje
63331 Nazarje

TURIST NAZARJE

VEČJE POVEZOVANJE

Kolektiv, ki ima dobro začrtano pot

Močan je ta kolektiv. Znotraj. Dobro organiziran, delaven, z jasnimi pogledi naprej. In vendar je to delovna sredina, ki ne more sama v celoti izpeljati naloge nosilca turističnega razvoja v Gornji Savinjski dolini.

»Morali bomo iti na pot integracije, večjega povezovanja. Prvi korak v tem bo prav gotovo skupna recepcijska služba. Imeli

smo jo že, pa je nehala delovati. Potem še nekaj poskusov, pa nič. Zdaj so prizadevanja znova močna. Gre za recepcijsko službo, ki bo delala za naš kolektiv, za kmečki turizem, se pravi za Zgornjesavinjsko kmetijsko zadružno in seveda za Izletnik. Ta služba bo uveljavila neprisiljeno povezavo med vsemi partnerji, in kar je najvažnejše -

enoten nastop na tržišču,« je poudaril direktor Turista, Drago Jelenko.

Kolektiv, ki šteje 71 članov, dela v več gostinskih enotah. Največja je vsekakor hotel Turist v Mozirju. V Mozirju sta še bife »Pod lipco«, slaščičarna, v Nazarju gostišče »Savinja«, na Rečici ob Savinji gostišče »Dren«, na Ljubnem hotel »Planinka«, v Lučah gostišče »Kmet«

in vinoč ter v Solčavi gostišče »Rinka«.

To je kolektiv, ki si je s svojo notranjo organizirano postavitvijo solidne temelje za nadaljnjo pot. Tudi v specializaciji potrebe. Nič ni več naključnega. Vse je dogovorjeno. Po jedilnih listih lahko pripravijo po 35 različnih malic, 14 kosil, seveda, ne da bi pri tem upoštevali posebne zahteve in naročila. Ta pa so lahko tudi najzahtevnejša, se pravi kosila za najrazličnejše priložnosti, praznike in podobno. Sicer pa se bo močnejša specializacije ponudbe uveljavila tudi z oživitvijo Savinjske turistične poti. Z otvoritvijo te poti, ki v bistvu že obstaja, bo sprejel kolektiv Turista še večje obveznosti do svojih gostov, izletnikov, turistov. Pomembna na tej poti je njegova povezava zlasti z delovnimi kolektivi in njihovimi sindikalnimi organizacijami na Reki, v Pulju in drugod. Zanimanje teh kolektivov za Gornjo Savinjsko dolino je veliko in tako tečejo razgovori ne samo o zasedbi nočitvenih zmogljivosti tudi v zimskem in ostalem posezon-

skem času, marveč tudi o združevanju sredstev za nove naložbe. To je pot, ki vodi k napredku. Združitve interesov in seveda sredstev.

»Zelja in zahteva na investicijskem področju je vsekakor gradnja novega in ustrezno velikega hotela v Mozirju. Tudi zaradi Golt. V tej nalogi, pa tudi sicer, tiči še pot za povezovanje mozirskega in ve-

lenjskega gostinstva in turizma. Precej nalog nas čaka tudi v »Rinki« v Solčavi. Predvsem gre za ureditev sob, in tako jih do nadaljnjega ne bomo oddajali. Najprej jih moramo urediti, posodobiti, potem bomo šli naprej. Ne glede na to delo, bo gostilniški del »Rinke« odprt,« je dodal Drago Jelenko.

Seveda pa je to kolektiv, ki ga tarejo vsi problemi današnjega časa, podražitev hrane, energije itd. In vendar uspeva v zniževanju stroškov, v dobrem počutju delavcev in v vsem tistem, kar občuti tudi gost. To pa je prijetno počutje, dobra postrežba...

Hotel Planinka na Ljubnem ob Savinji

Pred hotelom Turist v Mozirju

OBISKALI SMO KRAJEVNO SKUPNOST LESIČN

KRAJ, KI IMA ZA BOLJŠE

Lesično z zaselki Pilštajn, Drensko rebro, Klak prebivalcev in 370 gospodinjstev ter se uvršča

Osrednji objekt, takorekoč srce Lesičnega, je od občinskega praznika dalje nov večnamenski dom, kjer bodo dobili svoj prostor praktično vsi, ki v tem kraju kaj delajo in ustvarjajo. V njem je telovadnica, ki služi tudi kot dvorana, dokaj velik oder, prostori za krajevno skupnost in ostale družbenopolitične organizacije v kraju, gasilski prostor, soba za mladino... Tudi zunanost je lepo urejena, tako da je ta objekt resnično lahko v ponos vrlim Lesičanom.

Fantiča sta bila ob našem obisku v Lesičnem edina na otroškem igrišču. Vesela, razigrana, navihana, kot vsi otroci po svetu njunih let. Nekako sta nam hotela dopovedati, da zdajle še gre, ko sije toplo sonce, problem pa nastane, ko je slabo vreme, kajti v Lesičnem nimajo vrta. Takrat morajo malčki biti kar doma. Torej odločno za vrtec. Starejši so povedali, da je v programu in morda bo zgrajen do takrat, da bo sprejel še tudi ta dva navihanca!

ČEZ PILŠTAJN VODA TEČE...

Kdo ne pozna te lepe, kleno slovenske narodne pesmi? Nekaj je v njej! Tista voda ni kar tako pridrla v oni konec, kajti Pilštajn, nekoč središče, občina, »City« (oh, tujke!) je na »visokem«! Danes je vode malo, celo tiste za piti, pa tudi spodnjo Bistrico so nekako spravili v okvirje dveh še ne popolnoma oblikovanih bregov. Pa se je od tistega šarmantnega Pilštajna, ki tako diha vso cvetočo nepokvarjeno naravo, začela voda odtekati, kot se odteka pesem, ko postajajo grla utrujena in poleg telesa tudi žejna spanca.

Zlivalo se je in zlivalo pa odtekel in tudi pilštajnski »city« je odtekel nižje v dolino, kjer bi naj v nederju Lesičnega (kako zvito ime?) našel opornice za napredek, pa čeprav pod drugim imenom! Iz Pilštajna je »odtekla« občina, pa »policija« pa vseh sedem gostiln in še marsikaj drugega. Mnogo bi o tem vedel povedati in napisati Milenko Strašek, ki je tudi tam zgoraj doživljal svet, ki se nam, ki se malokrat podajamo v njega, zdi čudnaško čarovniško prijeten!

Zakoškova mama pravi: »Vse je šlo, ljudje smo ostali! In dokler bomo mi, bo tudi Pilštajn!«

Tacarjev Jurij je bil s svojo ženo zadnji »uradni oštir« v kraju. Okoli 42 let je prodajal

žejnim bližnjim in daljnim vino in vodo pa vse ostalo kar sodi zraven. Pred osmi leti je izpregel. Danes ima 81 let pa je takšen, da bi »gore premikal«!

Zakoškov Toni je predsednik skupščine krajevne skupnosti Lesično, živi pa v zaselku te skupnosti Pilštajnu: »Ponosni smo na uspehe, ki smo jih v zadnjih letih dosegli. Samo pogledajte letošnje pridobitve: tri asfaltirane ceste Polana-Penkovo selo, Potoke-Marof in Lesično-Kostevc v skupni dolžini nekaj več kot tri kilometre! Mnogim to ne pomeni nič, nam pa ogromno! Pa nov večnamenski dom smo dobili in cesto Maršala Tita! Mnogo se premika na bolje, tudi za nas se je v tej sicer prijazni kotlinici »bogu za hrbtom« prižgala zelena luč!

V LESIČNEM IMAJO...

Prosvetno društvo, ki ga vodi učitelj matematike in fizike Miha Zakošek, sicer zaposlen na osnovni šoli »Tončka Čečev«.

Strelsko društvo »DREN«, ki si želi samo še borih 30 tisočakov, da bi vsaj solidno uredilo strelišče. Nadvse prizadevni vodja strelcev Anton Postržin pravi: »Danes podpirajo TKS vsemogoče igre z žogo, za puške in tarče pa ostalo našo »kramo« pa ni denarja. Če pa bi prišlo do težav ne bi šli z nasprotnikom igrati nogomet, ampak bi počeli kaj drugega, čeprav bi raje prvo. V svoji vrstah imamo občinskega prvaka za zlato puščico Mirka Kunta, medtem ko je članica Mira Strnad letos osvojila tretje mesto na republiškem prvenstvu za članice v Ptujju!«

Prostovoljno gasilsko društvo, ki letos praznuje 50 let delovanja in ga vodi Andrej Kocman.

Krajevna organizacija Rdečega križa.

TVD Partizan z različnimi sekcijami, kjer prednjačita košarka in rokomet.

Tajnica (zadnja dva meseca), mlada Dragica Kovačič še skromno, a nadvse ponosno doda: »Smo imeli pevski zbor, ki pa v zadnjem času ne vadi redno. Fantje se zberejo, ko je potreba. Imamo pa zbor na osnovni šoli, ki ga vodi Andrej Kelemina.«

OD 79 DO 200 UČENCEV

Prvo »srce«, ta pravo, Lesičnega in okolice, je njihova osnovna šola, za katero ravnateljica Angelca Čepinova pove z velikim ponosom, da

je to prva sodobnejša, modernejša šola v šmarnski občini. Dobili so jo leta 1964! (Danes se po zunanosti ne more primerjati z izživljajočimi projekti sodobnikov, ki tudi poskušajo ustvarjati prostore za hrame učenosti, vendar je šola v Lesičnem po notranji izvedbi in urejenosti bisser, ki bi ga bilo treba videti in doživeti - op. p.!) »Vse dejavnosti, vse pobude, vse je šlo iz šole! Učitelji so povsod! Veste, na podeželju smo

učitelji »deklice za vse!« z novim domom se bo dal marsikaj bolje reševati in tega smo veseli. To je drugo srce našega kraja.«

Res, Angelca Čepinova, ki s svojimi prizadevnimi tovariši in tovarišicami v »zboru« soustvarja lepši jutri tudi pri njih in v okolici, z dvema »srca« se lažje živi, lažje in bolje dela. Kljub temu »pa« smo že na tešnem in rabimo še dodatne prostore,« nadeja ljuje Čepinova. Sicer pa

MOJ DOMAČI KRAJ

Moj domači kraj Lesično sta v davni obdajala gradova, ki pričata, da so naši predniki tlačani graščaku. Po težkih borbah so postali svobodni. Toda naš kraj je zaostal brez pravih cest in avtobusnih vez do mesta. Tudi v času NOB so naši ljudje prispevali svoj delež za svobodo. Mnogo je bilo žrtev, da nam je danes lepše. To priča tudi lep spomenik ob cesti. Tudi naši ljudje so morali prijeti za delo, da so obnovili požgane domove.

Sele v svobodi se je naš kraj razvil. Dobili smo moderno cesto, več avtobusnih zvez in tudi ljudje so se zaposlili v bližnjih tovarnah. Lepši je sedaj naš kraj, nove hiše, lep kulturni dom in nova šola, ki pričajo, da je tudi pri nas napredek. Naš kraj je obdan z lepimi gozdovi, travniki in njivami, skozi katere se vije reka Bistrica. Poletni se v njej hladimo, na igrišču pa si mladi krajšamo čas.

V nedeljo je bil naš kraj v zastavah. V naši krajevni skupnosti smo praznovali občinski praznik. To je bil dan pomembnih delovnih zmag, kajti v naši krajevni skupnosti smo napravili velik korak naprej na kulturnem, gospodarskem in družbenopolitičnem področju.

ROMANCA ČEPIN, 8. razred, literarno-novinarski krožek OŠ »Tončka Čeč«, Lesično

Izjemno lepo je urejena tako zunanost, kot tudi notranost osnovne šole. V predverju imajo prijetno urejeno stalno razstavo o Tončki Čečevi, po kateri se tudi imenuje šola. Ravnateljica Angelca Čepinova (desno) je z velikim zanosom govorila o bogati dejavnosti šole, ki je ena izmed najpomembnejših dejavnikov v kraju in okolici. Številni krožki in rasvejana dejavnost uvrščajo to šolo v šmarnski občini med najsuhtevnije, posamezne sekcije pa so se doslej dobro uveljavile tudi v republiškem merilu.

Med najdelavnejšimi v kraju so strelci strelske družine oni so se vključili v praznovanje občinskega praznika tekmovalje kar na igrišču ob osnovni šoli. Vreme je bilo sicer pa bodo z zračno puško lahko streljali tudi v novem

DVE SRCI VLJENJE

**Dobrežiče, Gubno in Log ima okoli 1200
večje krajevne skupnosti v šmarnski občini**

...ovi šoli bi morali napisa-
samostojno reportažo, to si
govorno zaslužijo. Vsi po
...
Pa še to: v šolski kroniki je
pisano, da je bilo v stari
leta 1870 (od takrat se
... vodi kronika), 79
... leta 1879 samo 60 in
... 200!

ES IN LISICA

...od kod ime Lesično? Po-
...šali smo več domačinov,
...dih in malce starejših, pa
...do dobili »čudne« razlage:
...pravijo, da je tu okoli bilo
...ko lisičjih lukenj in seve-
...lice...

...ne, to ne bo držalo, saj se
...imenuje Lesično; »les,
...po njem mora biti ne-
...« modrujejo. »Tudi cer-
...baje stoji na kolih zaradi
...de, ki je tu okoli včasih
...«

AGRIČEV ANTON IN BEVČEVA JULIJANA

...najstarejši krajan v krajev-
...skupnosti Lesično je An-
...Jagrič iz Penkovega sela,
...je letos maja dopolnil 96

...najstarejša krajanica pa
...letni mlajša Julijana Bevc
...Dobrežič.

REUSMERJANJE NETIJ

...Toni Zakošek, sicer pred-
...nik skupščine krajevne
...skupnosti Lesično, si je dan

...ki imajo 64 članov. Tudi
...ke občine in pripravili
...in se je to dalo narediti,
...«

pred proslavo občinskega
praznika v njihovem kraju
vzel toliko časa, da je med
drugim »natrosil« še nekaj
aktualnosti: »Naše kmetije
preusmerjajo. Počasi, gre...
Največ se usmerjajo v živi-
norejo, ribez, vinogradniš-
tvo... Mladi ostajajo doma
in prevzemajo... Ni pa
žensk... V kraju bi radi imeli
objekt družbene prehrane,
saj samo bife v okviru seda-
nje samopostrežne trgovine
v Lesičnem ne zadovoljuje.
Radi bi še več modernizira-
nih vaških cest... Pa seveda,
kot smo že rekli, asfaltirano
cesto v smeri proti Šentjurju
preko Slivnice...«

NAJDEBELEJŠA BODIKA, KI »BODE«...

Prizadevni biološki krožek
na osnovni šoli v Lesičnem
se je lani vključil v republi-
ško akcijo, ki jo je izpeljala
revija Pionir na témo, da šo-
larji najdejo, izmerijo in zbe-
rejo podatke o najdebelejših
drevesih. Uspelo jim je, saj
so v bližini našli in izmerili
najdebelejšo bodiko v Slove-
niji, ki je tudi zaščiten. Ob-
seg debla je 183 cm (letos je
morda še kakšen centimeter
več!), višina 12,30 m. Malen-
kost manjša bodika je v Što-
rah. Ko so prišli rezultate
članov biološkega krožka
preveriti iz republike, so
ugotovili, da se vrli Lesičani
niso zmotili!

»VLAK« IMENOVAN VOLJA

Če ob zaključku obširnega
zapisa z obiska v krajevni
skupnosti Lesično vse sku-
paj poskušamo rezimirati, bi
lahko pod črto vsega videne-
ga in doživetega zapisali na-
slednje: tudi tisti kraji, ki so
dolgo »tancali« na mestu, se
z voljo in pomočjo le razvija-
jo in so v zadnjih letih veliko
naredili. Jasno pa je, da je pri
njih še vedno v ospredju
skrb za osnovne objekte, kot
so komunalni, šole, vrtci, tr-
govine. Najprej je treba to
posodobiti, potem bo lažje in
na vrsto bodo prišle še druge
stvari. V Lesičnem so pono-
sni na doseženo, imajo tudi
načrte, vendar so v njihovem
uresničevanju realni, saj ve-
do, da pretiravati ne gre. Sim-
bolično bi jih lahko kar
imenovali »vlak« imenovan
volja. Volja po odtrganosti
od zaostalosti in dejanja lju-
dem boljšega, kot so bili de-
ležni pred mnogimi leti pa še
tudi ne tako daleč nazaj.
Zadnje doseženo je porok,
da so na pravem tiru...

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

Vrli mladi osnovnošolci (učenci sedmega in osmega razreda OŠ »Tončke Čečeve v Lesičnem«) so letos aprila in maja izpeljali veliko delovno akcijo pogozdovanja in to v sodelovanju z Gozdnim gospodarstvom Brežice in Celje. Na terenih Veterinika, Podsrede in Loga so zasadili kar deset tisoč smrek. Vsako jesen pa se vključijo tudi v akcijo obiranja jabolk v Škrbniku, kjer ima nasade žlahtnih sadežev žalski Hmezad.

Foto: ANGELCA ČEPIN

Toni Zakošek, predsednik
skupščine Krajevne skup-
nosti Lesično: »V letošnjem
letu smo dobili veliko po-
membnih objektov, kot ce-
ste, večnamenski dom in
podobno. Naša največja že-
lja je, da bi v naslednjih le-
tih dobili še obrat družbene
prehrane, saj imamo zdaj v
Lesičnem samo bife v sklo-
pu samopostrežne trgovine,
kjer pa ni možno ničesar po-
jesti. Želimo tudi, da bi se-
danjo cesto Maršala Tita as-
faltirali do Šentjurja, saj je
ta povezava zaenkrat v
glavnem samo makadam-
ska.«

Andrej Kocman je poslovod-
nja v trgovini, kjer dobiš
vse, če le pravočasno naro-
čiš, v prostem času pa je še
predsednik prostovoljnega
gasilskega društva: »Naše
društvo je staro 50 let in zla-
sti jubilej bomo proslavili
zdaj v septembru z velikim
gasilskim tekmovanjem v
okviru občine. Pričakujemo
nastop vseh naših občin-
skih prostovoljnih gasil-
skih društev. Najzaslužnej-
šim članom bomo podelili
priznanja. Z večnamenskim
domom se bodo izboljšali
tudi naši pogoji za delo.«

Mirko Zidar je sicer zaseb-
nik avtoprevoznik, vendar
se je v zadnjem času pov-
sem posvetil izgradnji no-
vega večnamenskega doma.
Bil je predsednik gradbene-
ga odbora in v Lesičnem ve-
do povedati, da gre prav
njemu zahvala, da so dela
potekala po načrtu in v re-
du. »Dom bo ogromne kori-
sti za nas vse in prebivalce
v bližnjih zaselkih. Z njim
bomo poživeli vso našo de-
javnost od krajevne uprave
do športa, kulture, gasil-
stva, svoje prostore bo ime-
la mladina... S tem bomo
sprostili šolo, kjer se je do-
slej vse dogajalo!«

Marjana Lapornik, učitelj-
ca na Osnovni šoli »Tončke
Čečeve«: »Res je, doslej se
je vse dogajalo v naši šoli. Z
novim večnamenskim do-
mom se bo marsikaj preseli-
lo tja, tako da bomo vsaj
malo prostorsko »zadihali«.
Dolgo je bil naš kraj takore-
koč na repu, v zadnjih letih
pa se marsikaj spreminja,
seveda na bolje. To je plod
prizadevnosti krajanov Le-
sičnega in bližnjih zaselkov
ter njihovega dela. Želja je
še veliko, zlasti bi radi pri-
zidek pri šoli.«

Anton Postržin je predse-
dnik enega najdelavnejših
društev v Lesičnem in to
strelske družine »Dren«:
»Tudi mi bomo imeli pro-
stor v novem večnamen-
skem prostoru in to streliš-
če za zračno puško. Pretež-
no sami pa smo si uredili
tudi strelišče za malokali-
brsko puško. Potrebovali bi
še kakšne tri stare milijone,
da bi uredili še nekatere
nujne stvari. V društvu je 64
članov od mladine do sta-
rejših ljubiteljev tega špor-
ta. Smo med boljšimi v ob-
čini pa tudi v republiškem
merilu smo dosegli nekaj le-
pih uspehov.«

Dragica Kolar je v zadnjih
dveh mesecih tajnica Kra-
jevne skupnosti Lesično:
»Skoraj vsak večer smo »se-
jali«, saj smo se hoteli za
proslavo občinskega praz-
nika v našem kraju dobro
pripraviti. Če tega praznika
letos pri nas ne bi bilo, še
tudi tega prepotrebnega
večnamenskega doma ne bi
imeli. Ljudje iz našega kra-
ja hodijo na delo največ v
Kozje (Metka in Steklarna)
pa v Store, doma pa so zapo-
sleni v šoli, trgovini in
Hmezadovem obratu.«

Miha Zakošek je predse-
dnik Prosvetnega društva v
Lesičnem. Ko smo se mudili
na obisku pri njih je bil
oblečen v moder delovni
plašč in je pomagal pri po-
stavljanju objektov za pro-
slavo: »Danes delamo vsi
vse. Potrudili se bomo, saj
se zavedamo pomembnosti
objekta, ki smo ga končno
le dobili. Z njim se bo naša
dejavnost vsekakor razgi-
bala in poživela, zlasti še na
kulturnem področju. Dvo-
rana je lepa, oder velik, po-
goji za boljše delo so tu, sa-
mo izkoristiti jih je treba.«

Jurij Tacer je z 81. leti med
najstarejšimi krajanji v Le-
sičnem, ki pa sicer živi v
Pilštajnu. Torej tam, kjer so
včasih imeli vse od občine
do »policije« pa še sedem
gostiln. Danes nimajo niti
ene več in Tacarjev Jurij,
krepak možak vitalne po-
stave in krepkega duha, je
bil zadnji oštr v znamen-
item Pilštajnu. Gostilno je z
ženo imel kar 42 let, »dol-
pa jo je dal pred osmimi le-
ti. Zdaj nimajo ne občine ne
»policije« ne gostilne, cen-
ter krajevne skupnosti pa je
v nižje ležečem Lesičnem...
»Vse odhaja tja dol, ostaja-
mo sami s spomini!« pravi
otožno Jurij Tacer.

DVANAJSTI SEPTEMBER, PRAZNIK MOZIRSKE OBČINE

S HITRIMI KORAKI NAPREJ!

Dvanajsti september. Praznik mozirske občine. Tudi letos je minil v prazničnem in delovnem razpoloženju. Praznično in ponosno v obujanju spominov na tiste jesenske dni 1944. leta, ko je dolina zaživela in živila svobodno, in delovno tudi ob novih zmagah in spoznanju, da delo pridnih rok dosega predvidene rezultate.

Gre za veliko bitko na vseh področjih družbenega dogajanja, še posebej v gospodarstvu, za bitko po kvalitetnejši proizvodnji, po uvajanju nove tehnologije in zato tudi večjega znanja. To je tudi bitka, da bi ujeli in prehiteli zamujeno, da bi šli v korak z gospodarsko razvitejšimi občinami v naši republici.

O vseh teh naporih govorijo tudi naložbe, ki so v teku. Niso majhne, v celoti za okoli 500 milijonov dinarjev. Z njimi in novimi vlaganji bo občina dosegla enakomernejšo in hitrejšo rast gospodarstva, izboljšala njegovo strukturo, predvsem na industrijskem področju in opozorila, da je še dosti dela ne samo v kovinarski in elektro industriji, marveč prav tako v lesni, tekstilni, kemični, nadalje v gozdarstvu in kmetijstvu, v terciarnem sektorju gospodarstva, ki bo dobil tudi v prihodnjem srednjeročnem načrtu posebno mesto.

Gre za občino, ki sodi med večje v naši republici, saj ima 508 kvadratnih kilometrov površine, nekaj nad 15.000 prebivalcev, od tega 8.600 aktivnih. V narodnem dohodku na prebivalca 39.751 dinarjev občina sicer zaostaja za slovenskim povprečjem, prav tako v družbenem proizvodu na prebivalca.

To je občina, kjer je doma solidarnost. Zdaj je v teku drugi občinski samoprise-

vek, ki je z izjemo prvega, ki je zajel samo gradnjo novih šol, dosti širši in vključuje tudi dejavnost krajevnih skupnosti, pomoč obmejnemu predelom, gradnjo nekaterih pomembnih komunalnih objektov in podobno.

Poleg zbiranja sredstev v občinskem merilu je močno uveljavljeno še združevanje sredstev v okviru krajevnih skupnosti. Pri tem ne sodelujejo samo delovni ljudje in občani, tudi organizacije združenega dela. Gre za skupne napore. Zato ni naključje, če so v mozirski občini v zadnjih dveh letih modernizirali okoli 50 km krajevnih cest, za katere so krajanje zbrali približno 18 milijonov dinarjev!

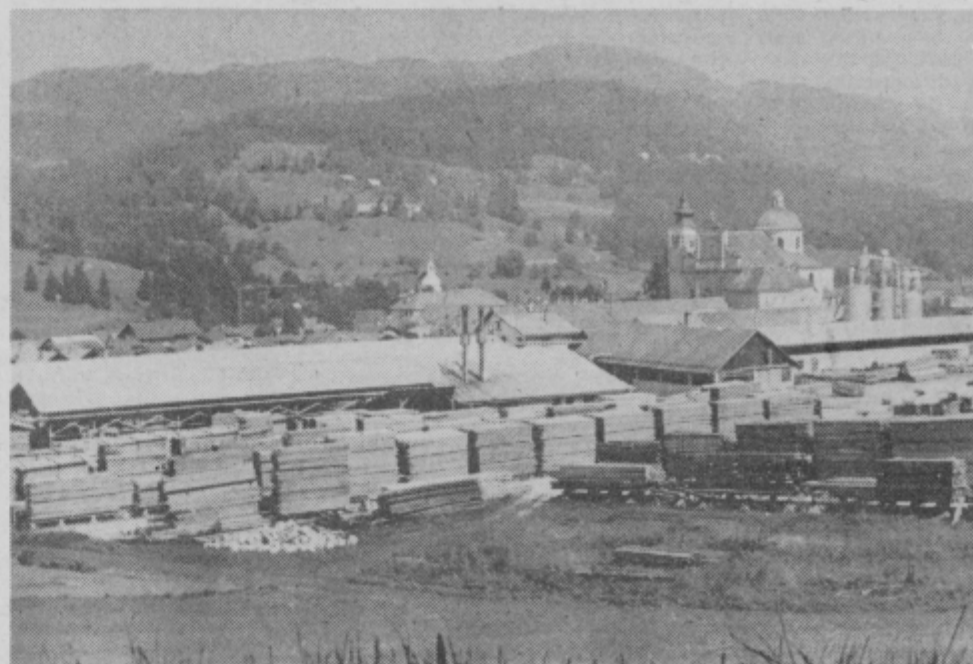
Gozdne ceste so speljane do zadnje višinske kmetije. Kmalu bo tako tudi s telefoni, saj se bo že te dni med drugim pričela akcija za ureditev telefonske napeljave tudi do najvišje ležeče kmetije pri nas sploh, do Bukovnika. Sicer pa so lani priključili na telefonsko omrežje okoli dvajset kmetij z višinskih območij.

Takšna je dolina, ki se vse bolj postavlja na svoje noge tudi v turističnem pogledu, torej v dejavnosti, ki ima vse naravne pogoje za največji razmah. Pri tem ima tako imenovani kmečki turizem pomembno mesto; pred novimi nalogami, tudi integracijskimi, pa so gostinske delovne organizacije ne samo v občini, tudi zunaj nje.

To je dolina, ki ima jasno perspektivo, kjer zlasti delovni ljudje vedo, kaj hočejo. Nalog ne manjka, volje za njihovo uresničitev, izpolnitev pa je dovolj. Zato je praznični dan tudi napoved novih vidikov, zato je praznik tudi delovni dan.

Začetek gradnje nove proizvodne hale pri TOZD Kovinarstvo na Ljubnem ob Savinji, sicer temeljne organizacije Železarne Ravne, je bil povezan s spoznanjem, da so delovni prostori postali pretesni in nadalje, da morajo v proizvodnem procesu napraviti korak naprej. Predvsem kakovostni korak na področju obdelave plemenitih jekel. In tako je na industrijskem kompleksu Ljubnega zrasla velika hala v izmeri 2340 kv. metrov, za katero bo kolektiv skupaj z opremo odštél okoli 80 milijonov dinarjev. Namenu je bodo izročili do konca 1980. leta.

Za gornjegrajsko delovno organizacijo »Smreka« bi lahko zapisali – vsako leto nekaj novega in vse hitrejši razvoj. Zato tudi precejšnja sredstva v nove naložbe. »Smreka« postaja vse večja. Iz majhne obrtne delavnice je nastalo moderno industrijsko podjetje, ki ima zdaj že 180 članov in dosega letni prihodek 80 milijonov dinarjev. Tu izdelujejo stavbno pohištvo oziroma dalmatinski tip oken s polknami ter seveda vikend hišice, s katerimi so se uveljavili tudi na tujih tržiščih.

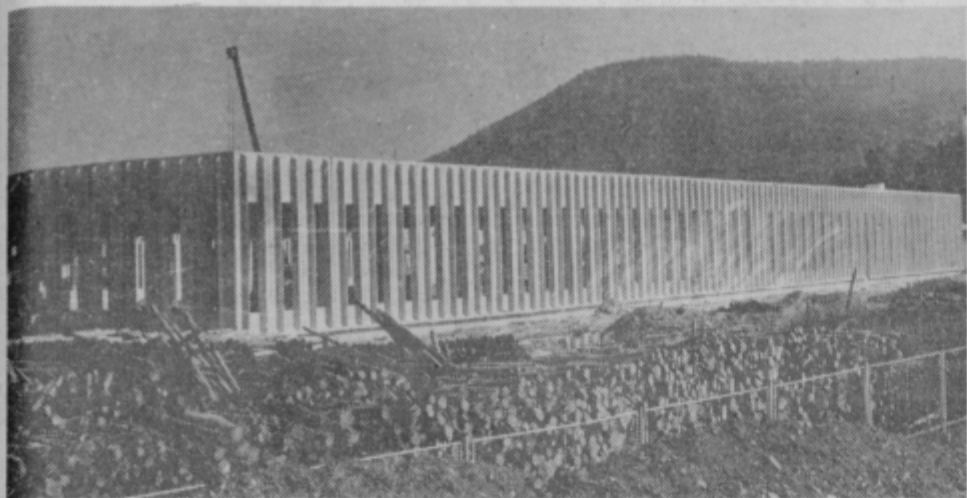
Mozirje, občinsko središče občine, ki se razprostira ob gornjem toku Savinje in ob Dreti, postaja vse večje. Nove hiše rasejo, sicer pa je Mozirje ne le zaradi sedeža občinske skupščine, tudi sicer središče doline v pravem pomenu besede. Tudi zaradi dela občinskih družbenopolitičnih organizacij, številnih druženj, drugih ustanov itd.

Ob zaključku prazničnih dni je nekdanji komisar Zidanske brigade, Franta Komelj, odkril v Gornjem gradu spominsko obeležje Pohorski brigadi. Na njej piše: Borcem slaven spomin – Krajanom ponosom pomnik – Tujcem živ opomin. V hudih bojih 30. in 31. julija ter 1. avgusta 1944. je Zidanska (pohorska) brigada izbojevala eno svojih največjih zmag. Strla je odpor okupatorjeve postojanke v Gornjem gradu in mesto osvobodila.

DVANAJSTI SEPTEMBER, PRAZNIK MOZIRSKE OBČINE

V okviru Gorenja - Lesne industrije GLIN, TOZD Iverna v Nazarjih rase, oziroma je že zrasla nova proizvodna hala, ki prinaša nove možnosti v izpopolnitvi proizvodnega procesa. Zdaj bodo tudi v tej temeljni organizaciji, ki se še vedno bori za boljše poslovanje, dobili nove pogoje za višjo stopnjo predelave iveric in tako tudi možnosti, da dosežejo večji prihodek. Ne gre za kakršen koli poseg v industrijo stavbnega pohištva, marveč le za korak naprej v predelavi iveric. Investicija je vredna 160 milijonov dinarjev in bi morala biti končana letos.

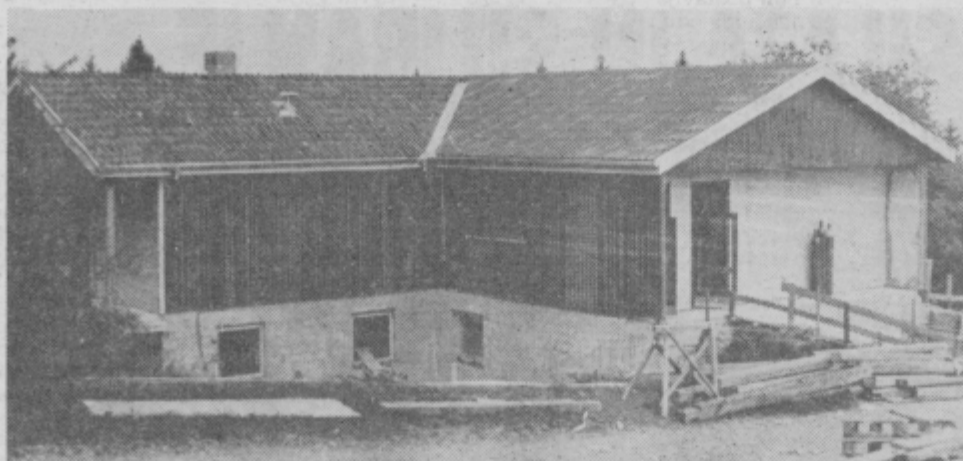
Za praznik občine tudi nov most čez Savinjo blizu Radmirja, sicer pa na cesti, ki povezuje spodnji del doline proti Logarski dolini in tudi proti Gornjemu gradu. Gradnjo mostu je financirala republiška skupnost za ceste in za ta dela odštela okoli 14 milijonov dinarjev. Na vsak način izredno pomembna pridobitev!

Od konca prejšnjega tedna stoji pred osnovno šolo »Frana Kocbeka« v Gornjemu gradu lesen kip planinca, delo Toneta Veneka, ki tudi potrjuje pripadnost mladih planinstvu.

Kolektiv Elkroja je sredi velike naložbe. Tudi tu je že zrasla nova proizvodna hala, novi delovni prostori, ki prav tako pomenijo veliko pridobitev za proizvodni proces. Poleg hale bodo pridobili tudi prostore za lastno industrijsko prodajalno, zatem kolesarnico itd. Za to naložbo bo treba odšteti 30 milijonov dinarjev, delo v hali pa naj bi steklo že ob koncu letošnjega leta.

Tudi v izredno lepo planinsko vasico Smihel nad Mozirjem so prišla združena občinska sredstva in tako začetek gradnje nove osnovne šole. Domačini so jo težko pričakovali, vsi, ne samo otroci, saj jim tudi sicer prinaša nove pogoje za družbeno in zlasti kulturno življenje. Dela so v taki fazi, da otvoritev šole ni več daleč.

»Več gozdnih cest - hitrejši razvoj!« Tako so napisali na transparentu pred vstopom na novo 4 km gozdno cesto Robanov kot - kmet Knez.

To je Zagožnova hiša v Vologu št. 11, ki je bila letos prvič odprta tudi za kmečki turizem. Imeli so veliko gostov.

V mozirski občini so v zadnjih letih veliko naredili za višinske kmetije. Močno so razpredene gozdne ceste, zdaj že do sleherne kmetije. Tudi elektrika. Zadnja pa je akcija za njihovo priključitev na telefonsko omrežje. Samo lani je dvajset višinskih kmetij dobilo telefonske priključke, v kratkem pa bodo dobili tak stik s svetom tudi pri Bukovniku, najvišje ležeči kmetiji pri nas sploh.

Nekdanja zapuščenca gmajna na desnem bregu Savinje v Mozirju se je po zaslugi pridnih rok domačinov in slovenskih vrtnarjev spremenila v čudovit park - v Savinjski gaj. Odprli so ga ob koncu aprila lani in doslej si ga je ogledalo več deset tisoč ljudi. Postal je ne samo zgled hortikulture ureditve, marveč tudi velika turistična privlačnost doline.

SETEV PŠENICE

KRUH NAŠ VSAKDANJI

Nekaj nasvetov Janeza Luževiča iz ŽVZ Celje

Letošnji slab pridelek pšenice je marsikoga prisilil k razmišljanju o vzrokih za nizek pridelek. Slovenija nima najbolj ugodnih pogojev za pridelovanje žita, kljub vsemu pa pogoji kot so, omogočajo dober pridelek večine žit. Poleg zemlje in vremenskih razmer ima zelo velik vpliv na višino pridelka ustrezna sorta. Kljub slabi letini ne gre prezreti dejstva, da je Jugoslavija pomemben proizvajalec pšenice, kar je nemajhna zasluga naših selekcijskih postaj in raziskovalnih ustanov. Jugoslovanske sorte pšenice so znane tudi izven meja domovine. Izbor sort pa ustreza najrazličnejšim pridelovalnim pogojem. Poleg visokih donosov je pomembna tudi odpornost na

poleganje in bolezni, sama kakovost pa je odvisna od več dejavnikov kot na primer od dednih lastnosti, sorte, vrste zemlje, razporeda temperatur in padavin v času rasti in drugega. Slovenija po svojih naravnih pogojih ni izrazito žitorodna, zato pri nas izbiramo predvsem tiste sorte, ki dajejo visoke pridelke, so odporne na zimo in poleganje ob še zadovoljivi kakovosti zrnja. Kmetijski inštitut SRS preizkuša in spremlja lastnosti novopriznanih sort v slovenskih razmerah. Do sedaj so se poleg starejših sort: san pastore, libelula, kavkaz, lezostaja, v Sloveniji uveljavile še novejša intenzivna sorte - domače selekcije kot so: novosadska rana 2, partizanska, kragujevačka 56, zlata dolina, super zlata, sava, marinka in še številne druge sorte. Katero izmed sort bomo izbrali pa zavisi med drugim tudi od intenzivnosti pridelovanja.

porne sorta proti poleganju in mrazu. Sklop pri setvi: 500-550 kalivih zrn/m² v normalnem setvenem roku.

Marinka - bela resnica, višja, srednje rana, daje zelo izenačene pridelke v različnih letinah. Je občutljiva na poleganje (visoka), zato je primerna za nepremočno gnojenje z dušikom, uspeva tudi na plitvejših tleh. Sklop pri setvi: 500-550 kalivih zrn v normalnem setvenem roku.

Libelula - rjava golica, rana, srednje visoka, nezahtevna sorta za različne rastne pogoje. Prav tako ne prenese močnega gnojenja z dušikom - poleže. Sklop pri setvi: 500-550 kalivih zrn v normalnem setvenem roku.

San pastore - rjava golica, nizka, zelo rana, srednje odporna proti poleganju in mrazu. To je ena izmed prvih intenzivnih sort, ki so se pri nas obdržale še do sedaj. Obdržala se je predvsem zaradi svoje prilagodljivosti in stalnih pridelkov (podobno kot Libelula), čeprav je tako po kvaliteti kot po višini prinosov že močno zaostala za novejšimi sortami. Sklop pri setvi: 500-550 kalivih zrn/m² v normalnem setvenem roku.

Sorte so opisane po vrstnem redu, kot je njihova kvaliteta zrnja. Kavkaz ima od opisanih najvišjo, San pastore pa najnižjo kvaliteto zrnja.

Nadaljevanje prihodnjic

KOVINOTEHNA

Sejem obrti Celje
od 21. 9. do 30. 9. 1979PREDSTAVLJA
PROGRAM ZASTOPSTEV

- **FESTO** - ročno orodje, pnevmatika
- **BUDERUS** - kotli za centralno kurjavo
- **LANDIS & GYR** - regulacijske naprave
- **SCHINZEL** - toplotni števci
- **ABIG** - oljni in plinski gorilci

Informacije glede tehnike uvoza in sklepanja pogodb zagotovljene!

PESEM O
CVETU

Odbor za urejanje Savinjskega gaja pri Krajevni skupnosti Mozirje in Društvo slovenskih vrtnarjev sta ob koncu prejšnjega tedna pripravila več kot zanimivo prireditv. Najprej je šlo za seminar o pripravi cvetličnih izdelkov, ki se ga je udeležilo okoli šestdeset cvetličarjev iz vse Slovenije, za tem pa za razstavo vsega, kar so pripravile spretno roke. Bila je v telovadnici Partizana v Mozirju.

MB

Manj zahtevne sorte:

Te sorte so manj občutljive za slabše rastne razmere in za manjše gnojenje. Osnovno gnojenje je isto kot pri (intenzivnih) zahtevnih sortah, pri dognojevanju pa damo manjše količine dušika (za 30 do 40% manj) kot pa intenzivnim sortam.

Kavkaz - bela golica, srednje visoka, poznejša sorta, kar moramo upoštevati že pri setvi; primerna za najrazličnejše pogoje. Dobro od-

ŠE ENKRAT: TRAKTOR

KAKO VARNO?

Traktor ni otroška igrača!

V eni izmed zadnjih števil Novega tednika sem zasledil sestavek, v katerem nek tovariš piše o varnosti na traktorju. V sestavku omenja, da je danes s traktorjem mnogo nesreč. Rešitev išče v voznikem dovoljenju F kategorije in varnostnem okviru, ki bi ga naj imel vsak traktor. Dovolite, da tudi jaz napišem svoje mnenje:

»V prvi vrsti bi rad povedal, da vozniško dovoljenje ne pride v poštev. S tem se namreč učiš voziti po prometnih predpisih, kar pa tu v hribih, gozdu ali na spolzki cesti prav nič ne pomaga. Tu sta potrebna »posluh« in praksa, da se voznik zna prilagoditi, da uveljavlja določene hitrosti, da spozna, koliko lahko traktor obremeni, kolikšen nagib lahko ima njegov traktor in podobno. Vse to seveda zato, da prepreči nesrečo. Drži tudi to, da vsak starejši voznik včasih tvega, ne glede na vozniško dovoljenje.

Kolikor berem, se zgodi na javnih cestah s traktorjem malo nesreč, vozniškega dovoljenja pa ne

pridobiš na poljskih cestah in v hribih, kjer pa je največ nesreč. Torej, nesreča je posledica neprevidnosti voznika in prevelike mere tveganja. Vsek se pač mora zavedati, da ima v rokah traktor in ne otroško igračo. Sicer pa dosti nesreč z avtom zakrivijo tudi poklicni vozniki.

Varnostni okvir na traktorju pa je seveda pomemben, kadar se traktor prevrne, da se potem ne obrača, ker ga obdrži. Sicer pa se tudi tu lahko konča s smrtjo, če voznik pade pod okvir.

Še enkrat torej poudarjam, da ni ne eno, ne drugo, kot je omenil pisec omenjenega sestavka, pomembno tako, kot spoznanje voznika, kako, kdaj, zakaj in koliko lahko uporablja traktor.

Kdor se zanima za kmetijsko mehanizacijo, naj vzame v roko knjigo o varnosti s traktorjem. Mogoče mu bo veliko pomagala, sicer pa je bolje, da tak človek vpreže govedo, če hoče nositi celo glavo.

ANTON KOS,
Frankolovo

STROKOVNI NASVET

SILAŽA IN SILIRANJE

Kisanje hrane so poznali že v starem veku

Vsestransko uporaben način konzerviranja številnih njivskih krmilnih rastlin je edini praktičen povsod uporaben način shranjevanja sočne krme pri najmanjših izgubah beljakovin in vitaminov in za daljše obdobje. Prebavljivost silaže je večja od sena. Če travo prve ali druge košnje siliramo, smo manj odvisni od vremena kot pri sušenju sena na sušilih ali dosuševanju v seniku ali kozolcu.

Pri siliranju ali kisanju krme, včasih govorimo tudi kisanju. Gre za to, da sveže zelene rastline, ki vsebujejo veliko vode, ohranimo uporabne dalj časa. Siliranje rastlin je precej podobno kisanju vrtnin npr. zelje in repe, ki so za prehrano ljudi. V obeh primerih gre za mlečno kislinsko vrenje oz. fermentacijo.

Kisanje hrane so poznali že v starem veku, kisanje krme za prehrano živali se je razmahnilo šele v preteklem stoletju. Prostor oziroma posodo, v kateri krmo siliramo, imenujemo silos.

Pri kisanju istiskamo zrak s tlačanjem materiala. Ko krmo konzerviramo s siliranjem, si nadvse želimo, da bi bila okisana krma po hranilni vrednosti čim bližje materialu, ki ga siliramo. To pa pomeni, da morajo biti izgube čim manjše.

Konzerviranje krme s pomočjo siliranja ima določene prednosti pred drugimi načini konzerviranja: Izgube hranilnih snovi so manjše kot pa pri običajnem sušenju. Bolj se ohranijo vitamini zlasti karotini, iz katerih pravi-taminih se v živalskem organizmu tvori vitamin A.

Siliramo pozne jesenske pridelke, ki jih težko sušimo. Nadalje lahko uporabimo celotno rastlino (npr. koruzna silaža). S siliranjem torej lahko povečamo količino hranilnih snovi na ha. Že v začetku smo omenili, da smo manj odvisni od vremenskih razmer, poleg tega pa nam siliranje krme omogoča manjšo površino potrebnih skladišč.

Kvalitetna silaža je odlična voluminozna krma, s katero lahko nadomestimo pretežni del sena. Za krmo se uporablja samo silaža, ki je prijetnega duha, okusa in ima dovolj visoko škrobno vrednost. Silaža naj ima vsaj 24% suhe snovi, v suhi snovi pa največ 26-28% surovih vlaken.

SILAŽA KOT ŽIVALSKA
KRMA

Kvalitetna, dobra silaža, brez maslene kisline in amonijaka, živalim ne škoduje. Kisline, ki jih silaža vsebuje, izkoristi žival tako, kot druge hranilne snovi v krmi.

Živalim lahko krmimo velike količine silaže in zato majhne količine sena. Najugodnejše je, če dobi krava dnevno 20 kg silaže in vsaj 6-8 kg sena, za pitovno govedo zadošča ob silaži samo 2 kg sena dnevno, če krmimo dovolj močnih krmil.

Med koruzno in travno silažo je velika razlika. Koruzna silaža ima praviloma večjo škrobno vrednost, vsebuje pa manj beljakovin, rudnin in vitaminov. Pri pitanju damo prednost koruzi, pri krmiljenju molznih krav pa travni in deteljni silaži.

Silaža iz uvele trave je mnogo boljša krma kot sila-

ža iz sveže trave. Silaže iz sveže trave živali premalo pojedjo, zato je zaužita količina suhe snovi premajhna. Mleko se hitro navzame duha po silaži, okuži pa se tudi z masleno kislinskimi bakterijami. Silažo ne smemo pokladati niti pred, niti med molžo. Ostanke silaže moramo odstraniti iz hleva.

KAJ VSE LAHKO
SILIRAMO

Za siliranje so primerne vse vrste zelenih rastlin, gomoljnice in korenovke, torej lahko kisamo vse zelene rastline. Ker pa se različne krmne rastline med seboj razlikujejo po sestavi, se ne silirajo vse enako dobro. Tako silirajo po svetu in pri nas nekatere pridelke bolj pogosto kot druge. V svetu največ silirajo zeleno krmo s travnikov, nato koruzne rastline in presno listje. Pri nas je pa drugače: v Sloveniji in naši občini siliramo več koruze kakor zelene krme s travnikov. Od vseh rastlin, ki jih pridelujemo pri nas, smo že omenili, da največ in najlažje siliramo koruzo. Važno je, da koruza za siliranje doseže pravo zrelost, da imajo rastline dovolj razvite storžke. Koruza v mlečni zrelosti ima polovično hranilno vrednost kot v voščeni zrelosti. Zato priporočamo siliranje koruze, ko so zrna voščena zrela in imajo zobanke vdrtu zrnje. Listi rastline so pa še zeleni. V tej zrelosti ima rastlina nad 30% suhe snovi.

Trava je zrela za siliranje, ko gre v latje. V tem času ne vsebuje več kot 25% surovih vlaken in ne manj kot 50%

škrobne vrednosti v suhi snovi. Trava po cvetenju ima nižjo hranilno vrednost in je slabša za siliranje.

Jesenska trava je manj primerna za siliranje, ker vsebuje premalo sladkorja oz. ogljikovih hidratov in preveč vode. Zato jo siliramo lahko, če jo dobro premešamo s koruzo za silažo, ali samo koruznico. Če se odločimo, da siliramo jesensko travo, je treba paziti, da siliramo svežo ali malo uvelo z dodatkom konzervansov. Lucerno siliramo težje od drugih rastlin zaradi visokega procenta beljakovin in apna. Siliramo jo lahko samo, če je dovolj uvela. Svežo težko siliramo tudi s konzervansi. Prvi odkos siliramo, ko se pokažejo prvi cvetovi, drugi odkos pa, ko je 1/4 do 1/2 rastlin v cvetju.

Črno deteljo in inkarnatko siliramo na začetku cvetenja. Spada v skupino rastlin, ki jih težko siliramo, vendar lažje kot lucerno.

Križnice, ki jih pridelujemo običajno na strniščih, vsebujejo mnogo vode, ker jih ne moremo pustiti uveneti na polju, niso zelo primerne za siliranje in se silaža rada kvari.

Krmno rž siliramo v začetku cvetenja. Običajno siliramo rž prepozno, zato je živina nerada je.

Mešanico žita z grašico teže siliramo kakor sama žita in silaža redko uspe. Sončnice, sejane na strnišče, cvetijo v jeseni ob spravilu koruze. Siliramo jo le, če jo mešamo s silažno koruzo v razmerju 15 : 85.

Od zrnja se najbolj silira koruza, mleta s storžem. To krmilo je v prehrani živali kot močno krmilo.

Od gomoljnic je krompir najprimernejši za siliranje.

INZ. ZVONKO TANC

GOBE V HOTELU PREBOLD

V preboldskem hotelu pripravljajo v soboto zanimivo akcijo skupaj z Gobarsko družino Celje-sekcijo Polzela. Od 8. do 21. ure bo namreč v hotelski avli razstava gob, poznavalci gob pa bodo ljudem priskočili na pomoč tudi s strokovno razlago. Ob 20. uri pa se bo pričel tudi prvi gobarski ples, na katerem bodo igrali Vokali. Gostom bo na voljo tudi precej različnih jedi iz gob in to od gobje juhe do zrezkov iz gob. Vsekakor zanimivost, ki je ne velja spregledati. J. V.

V ŠENTJURJU USPELA RAZSTAVA IN PRIKAZ KMEČKIH OPRAVIL

V Šentjurju pri Celju so v soboto pripravili regijsko živinorejsko razstavo lisaste pasme. Na njej so kmetje in družbeni sektor razstavljali 110 glav živine, od tega 80 krav in 30 telic. Posebna komisija je vso živino tudi ocenila ter podelila tradicionalne zvonce in denarne nagrade. Pri starejših kravah je komisija za najboljšo izbrala Zebo, last rejca Alojza Verbovška iz Dolge gore KK Šentjur; pri mlajših Cetino, last rejca Ivana Žnidarja prav tako iz Dolge gore KK Šentjur; pri telicah pa Olgo, last rejca Alojza Anderliča iz Imenega. Na prvi sliki so lastniki krav lisaste pasme, ki so zasedli prva mesta.

V okviru živinorejske razstave v Šentjurju pri Celju so mladi zadružniki pripravili povorko s prikazi kmetijske mehanizacije in starih kmečkih opravil. V dolgi povorki se je zvrstilo okoli 30 različnih motivov.

Na tem vozu je mlad fant kar dobro vlekel »fraitonarce«, obenem pa prikazal, kako se kuha naravni brinjevec.

TEKST IN FOTO:
T. TAVČAR

Vpis v 1. razred osnovne šole

Oveščamo starše
da bodo

osnovne šole celjske občine vpišovale novice za šolsko leto 1980-81

17. in 18. septembra od 9. do 11. in od 15. do 17. ure, in sicer otroke rojene v letu 1973 in v prvem tromesečju 1974. Starši naj k vpisu pripeljejo otroka in prinesejo njegov rojstni list.

Kamniška ETA že vrsto let sodeluje v akciji sindikatov in pripravila ceneno ozimnico vložnih vrtnin. Naši izdelki prav gotovo niso neznani širokemu krogu slovenskih potrošnikov, saj že več kot 55 let izdelujemo vloženo in pasterizirano povrtnino, gorčico, nekatere delikatesne izdelke in v zadnjem času gotove jedi v pločevinkah. Naši izdelki so prilagojeni okusu slovenskega potrošnika in so blago začinjeni. Njihov izbor smo pripravili na osnovi predlogov naših stalnih kupcev in prepričani smo, da bomo zadostili tudi vašim željam in potrebam.

Vsi izdelki so pasterizirani in njihova trajnost ni omejena.

Dovolite, da vas seznanimo z našo ponudbo.

ETA pripravlja 2 vrsti paketov in to:

- ETA ozimnico, v kateri je 12 kozarcev vložnih vrtnin, po ceni 185,00 din.
- ETA veliko ozimnico, v kateri je 24 kozarcev vložnih vrtnin in stane 355,00 dinarjev.

Od 1. oktobra naprej v vaši delovni organizaciji in v prodajalnih trgovskih organizacij v vašem kraju.

OZIMNICA

O
Z
I
M
N
I
C
A

ELKROJ

VEČ KOT MILIJON HLAČ

Iz majhnega je zraslo moderno podjetje

Pot, ki vzbuja pozornost in spoštovanje. Iz majhne obrtne delavnice v moderno industrijsko podjetje. Iz krojaštva in šiviljstva v modno konfekcijo.

Začela se je 1947. leta. Bila je naporna. Mnogi, sorodni in drugi kolektivi, ki so začeli v enakih okoliščinah, so omagali. V tem kolektivu niso klonili pred težavami. Nasprotno, rasli so in se krepili, širili in se vse bolj uveljavljali. Leta 1959 prevzamejo sedanje ime - ELKROJ, proizvodnja modne konfekcije. Sicer pa samo ime Elkroj povezuje dve besedi: ELEGANTNO KROJAŠTVO.

Začeli so skromno. Delo po naročilu posameznikov, toda vse bolj se uveljavlja množična proizvodnja - naročila za izdelavo enotnih delovnih oblek za gozdarje, lovce itd. Pričela se je serijska izdelava konfekcije.

S prehodom na poizkusno serijsko proizvodnjo se je pričel Elkroj vse bolj razvijati. Večalo se je število zaposlenih. Od treh do sedmih delavcev, kolikor jih je bilo vse do 1959. leta, se je število že 1969. leta povzpelo na 130, zdaj pa jih je 405. Hkrati s tem so postali pretesni tudi delovni prostori. Dokler niso 1972. leta dobili nove

in zdajšnje prostore na Prihovi pri Nazarju, so se nekajkrat selili. Zaradi vse večje proizvodnje je namreč postajala prostorska stiska prehud zaviralni moment. Tako ni naključje, da so delavci Elkroja 1969. leta delali v štirih izmenah. Zato je bila gradnja novih delovnih in drugih prostorov več kot nujna.

V Elkrojevi kroniki je pomembno 1972. leto - tudi zavoljo prvih korakov na tuja tržišča. Sprva so izvažali le storitve, zdaj pa seveda svoje izdelke. Elkrojeve hlače gredo predvsem na Nizozemsko, v Zvezno republiko Nemčijo in v Švico, razen tega pa tudi na Češkoslovaško. V perspektivi je tudi izvoz na nerazvita območja.

Kaj pa doma? S svojimi izdelki, to pa so moške,

ženske, deške, dekliške in otroške hlače oskrbujejo celotno jugoslovansko tržišče.

Na svoji poti je kolektiv tudi pozneje vlagal velika sredstva v nove proizvodne prostore, za kotlovnico, za družbeno prehrano itd. Zdaj je v teku nova naložba, v novo halo, ki bo znova pomenila korak naprej v proizvodnem procesu. Namenu jo bodo izročili decembra letos, zanjo pa odšteli okoli 30 milijonov dinarjev. Hkrati z njo raste nova prodajalna, kolesarnica itd. Čaka pa jih tudi ureditev okolja, prav tako rekreacijskih površin in še kaj.

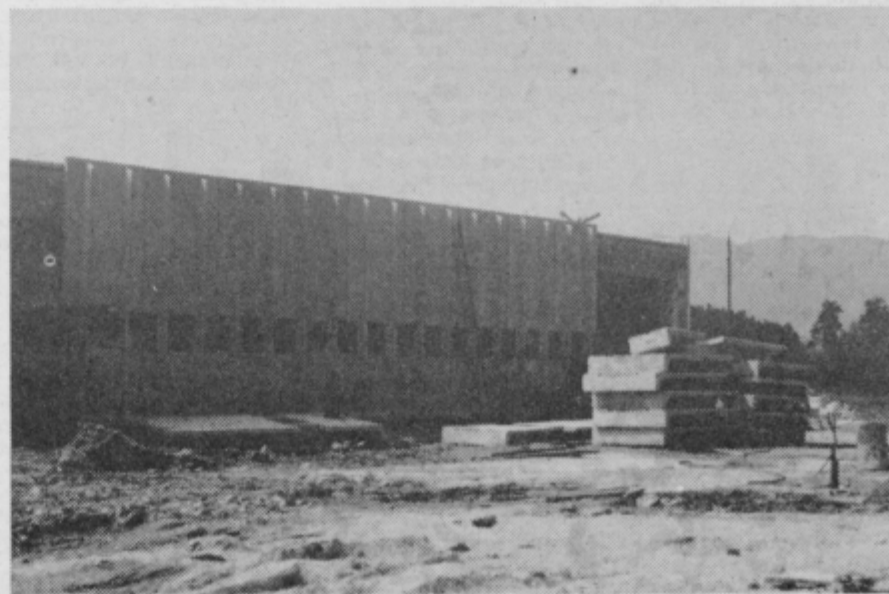
Z otvoritvijo nove hale, bodo odprli tudi 40 novih delovnih mest.

V Elkroju izdelajo milijon in petdeset tisoč hlač v enem letu! To so izdelki, ki so se uveljavili doma in na tujem. Zato so med vodilnimi v konfekcijski skupinami v naši republici in tisti, ki so za svojo kakovost dobili vrsto visokih priznanj.

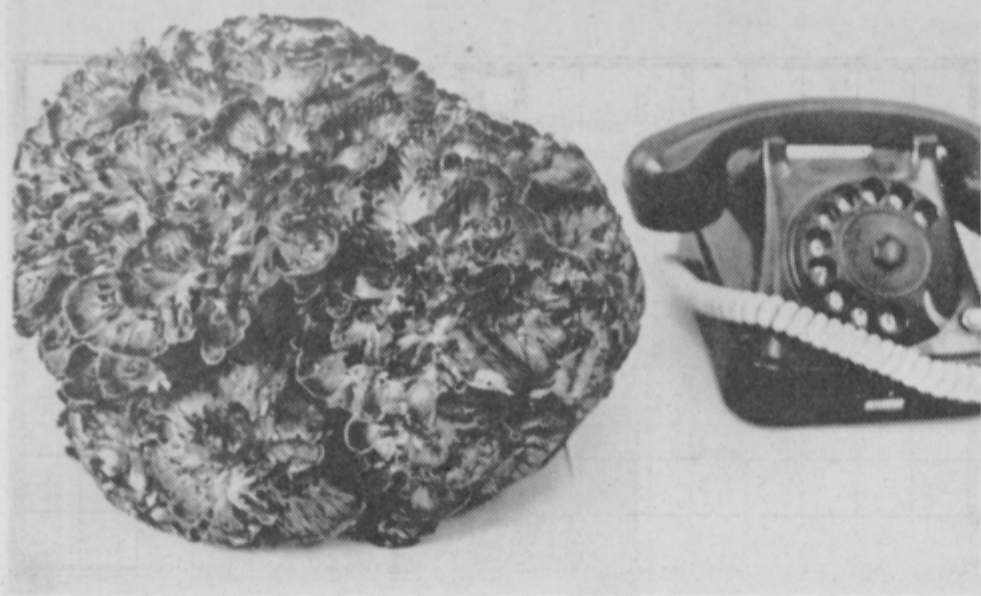
To je kolektiv, ki je upravičeno ponosen na svojo več kot tridesetletno pot. Povezana je s stalno rastjo na vseh področjih. S svojim delom so visoko cenjeni doma in na tujem, zato je danes ELKROJ pojem kvalitete.

Tako so lani septembra, za praznik moziške občine, vgradili temeljni kamen za novo halo

Leto dni po vgraditvi temeljev, je nova hala, ki bo med drugim imela tudi klimatske naprave, tik pred končanjem

GOBARSKA TROFEJA

MALA MED VELIKIMI

Ivan Tilinger nam je pokazal gobo, ki je nismo poznali

Oni dan je prišel v našo redakcijo Ivan Tilinger iz Črešnjevca pri Vojniku in prinesel v polivinilasti vrečki veliko gobo s seboj. Povedal je, da jo je našel v vojniških hostah, nekje pod štorom. Bil je presenečen nad njeno velikostjo (kako velika je bila goba, lahko vidite tudi na sliki) in tudi presenečen, ker takšne gobe še nikoli ni videl. Pa, da je veliko v hostah, je pripovedoval, saj poleti nabira gobe in jih oddaja v odkupnih postajah. Pa tudi precej gob pozna, je pripovedoval Ivan Tilinger, a takšne še ni videl. Ko je orjaško gobo nabral, je tehtala 1,60 ki-

lograma, ko pa jo je čez dva dni zopet stehtal, je bila teška že 1,70 kilograma. To pomeni, da je goba rastle tudi v vrečki!

Ko pa smo na Gobarski družini v Celju vprašali po imenu gobe, smo bili zelo presenečeni. Kajti povedali so, da je goba Velika zraččenka, ki včasih doseže težo celo od 15 do 20 kilogramov! Pri Velenju so takšno gobo našli pred leti za en cel meter veliko. To pa je seveda pomenilo, da je sicer velika goba, ki jo je našel Ivan Tilinger, prava pritlikavka med sorodnicami.

DS

NISO POZABILI NANJE

V POSTOJNO, K CANKARJU

Uspešni vsakoletni izleti socialnih podpirancev

Socialna komisija občinskega Rdečega križa v Celju že trinajst let zapored organizira enodnevne izlete za občane, ki prejema socialno podporo.

Tudi letos se je tega izleta udeležilo več kot 140 občanov, ki so se pred tednom dni, vedri in dobre volje, odpeljali na izlet po Notranjski. Iz Celja so se najprej popeljali proti Ljubljani do Vrhnike, kjer so si ogledali rojstno hišo Ivana Cankarja. Pot jih je nato vodila še do Postojne, nazaj grede pa do Močilnika pri izviru Ljubljanice.

V celjski občini je okrog 180 socialnih podpirancev in vsi se izleta, žal, niso mogli udeležiti, ker jim tega ni dopuščalo zdravje. A kljub vsemu je treba zapisati, da vsakoletna velika udeležba na izletu znova in znova potrjuje, kako radi odhajajo socialni podpiranci na take izlete po naši ožji domovini. Saj je prav izlet priložnost, da se med seboj spoznajo, se pogovirijo in skupaj uživajo v lepotah naših krajev. Mnoge med njimi so spoznali prav na skupnih izletih in prav gotovo je vsak tak dan

skrbno zapisan v njihovem spominu in vsak še tako bežen utrinek iz izleta je včasih večkratna tema pogovora v vsakdanjem, ustaljenem ritmu njihovega življenja. Veliko krajev so že videli in spoznali in prav gotovo jih bodo še več, saj ni bojazni, da bi avtobusi, ki vozijo enkrat na leto po naši deželi socialna podpirance iz občine Celje, ostali prazni ali slabo zasedeni.

Naj jim zato zaželimo srečno pot že k naslednjemu izletu!

MAP

TKANINE CELJE tozd maloprodaja PREDSTAVLJA PRODAJALNO ciciban

MAJDA VRTACNIK je poslovodja prodajalne CIBAN na Tomšičevem trgu 16 v Celju vse od odprtja leta 1974: "Najbolj ponosni smo na to, da se promet iz leta v leto veča, kar je dokaz, da dobro delamo in da imamo soliden izbor tistega, kar starši potrebujejo za otroke od rojstva do šestega leta."

Na lepo urejenem in obnovljenem Tomšičevem trgu v zadnjem času odpirajo vedno več specializiranih trgovin, ki so izredno dobrodošle. Torej gre za trgovine, kjer je možno kupiti vse recimo za otroke.

Ena izmed takšnih specializiranih trgovin na Tomšičevem trgu je tudi CIBAN, ki deluje v okviru TKANINE. Že sam naslov trgovine, katero so odprli leta 1974, pove, da v njej prodajajo vse tisto, kar potrebuje otrok od rojstva do tistih let, ko zleze čez šolski prag. Trgovina je izredno lepo urejena in dovolj pregledna, tako da lahko vsak, ki pride vanjo, hitro najde tisto, kar bi za otroka potreboval.

Da je bila takšna trgovina v Celju prepotrebna dokazujejo tudi podatki o vsakoletnem 20 do 25% porastu prometa. V začetku je bilo malce težje, saj so se kupci šele privajali na novo, specializirano trgovino. Pa so se te meje vedno bolj podirale in zdaj kupci že vedo, kam morajo, če kupujejo za

novorojenčka, dojenčka ali otroka do šestega leta starosti.

Razveseljivo je, da je izbira vedno dovolj pestra, poskušajo pa dobiti vse tisto, kar se pri nas proizvaja za mladež do šestega leta. V trgovini CIBAN so izdelki vseh slovenskih in mnogih jugoslovanskih podjetij, ki izdelujejo različna oblačila za cicibane.

V CIBANU je možno kupiti:

- vse za dojenčke,
- vse perilo,
- lahko in težko konfekcijo,
- pletenine,
- razna pokrivala,
- kot dodatek imajo tudi nekaj igrač in celo - otroško kozmetiko!

Približuje se zimski čas in od konca septembra pa v prvih dneh oktobra ter seveda tudi ostale mesece bo pri njih možno kupiti vse, kar potrebuje otrok, da mu pozimi ne bo hladno. Kmalu bodo na razpolago kompletne kolekcije za zimski čas! Predvsem bo lepa izbira sportnih kompletov za sneg pa seveda tudi hlače, plašče,

oblek, pokrival, manjkalo pa tudi ne bo ostalega, kar sodi zraven.

V trgovini CIBAN se na veliko trudijo, da bi vsakega, ki prestopi njihov prag, zadovoljili, seveda, če je to le mogoče. Pripravljeni so sprejemati pripombe, želje in na-

svete potrošnikov! Želijo storiti vse, kar je v njihovi moči, da pridobijo tudi tisto, kar sami trenutno nimajo, v drugih krajih pa je. Seveda pa ne morejo preko tega, da bi zagotovili tudi tisto, česar na tržišču sploh ni, ljudje pa bi radi imeli.

Tudi pri njih je veliko popraševanje po uvoženih stvareh za otroke do šestega leta, žal pa takšnih stvari ne dobijo veliko. Pravijo, da bi takšne stvari lahko začeli izdelovati tudi doma. V CIBANU je tisto, česar na tržišču sploh ni, ljudje pa bi radi imeli.

Lesjak Janč in Čulka Mišo po uspeli turi v Fanskih stenah

V SPOMIN!

V petek smo se poslovili od dveh odličnih alpinistov, prijateljev v steni. Skrajno težka stena Toffane nad Cortino v italijanskih Dolomitih je postala grob za Lesjak Ivana-Janča, člana alpinističnega odseka Celje in Čulka Miša-Čulota, člana šaleškega alpinističnega odseka. Komaj 25-letna sta zaključila svojo plezalsko kariero na tragičen način.

Z Jančovo smrtjo je nastala velika vrzel med najboljšimi v celjskem alpinizmu. Za sabo je imel 150 vzponov, med katerimi je 8 prvenstvenih, ponovitve Aschenbrennerja, Jalovca s črno streho, Šit, Čopovega stebra, najtežjih smeri v Savinjskih, Superdiretissime Velike Cine, Fleischbanka in Predigstuhla v Kaiserjih. Bil je skupaj s Čulotom na Huascaranu in v Fanskih gorah Sovjetske zveze.

S svojo kitaro in zvonkim glasom ga ne bo več med nami pod stenami. Bil je človek dobre volje in še poln načrtov, ki so ostali drugim, da jih izpeljejo do konca. Navpična plošča v severni steni Ojstrice, kjer je še letos nabijal novo smer, bo njegov spomenik, kjer spomini ne zbledijo.

Padla sta v steni, v svetu, kjer sta razdajala svoje srce, v svetu brez prevare, kjer človek postane del narave, čist kot ona sama. V teh nekaj letih plezanja sta doživela več lepega kot starci doline.

Pretreseni smo. Janč in Čulo sta v grobu, stene pa ne bodo samevale. V njunih smereh bo ostal spomin, in v taboru pod steno. In kar velja tudi za najboljši: človek je bil, je in ostane samo človek.

ALPINISTIČNI ODSEK CELJE

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja
**KONUS TOZD BLAGOVNA HIŠA
CELJE** s prodajalnami
v Celju, Rogški Slatini in Slovenskih
Konjicah

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. HOORAY, HOORAY - BONEY M
2. TU JE DALMACIJA - PEPEL IN KRI
3. PANONSKI MORNAR - DŽORDŽE BALASEVIČ
4. IN THE NAVY - VILLAGE PEOPLE
5. CHIQUITTA - ABBA

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem .....

izvajalec .....

Ime, priimek, naslov .....

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah **KOVINOTEHNA - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA** Celje.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. MAMINA LJUBEZEN - FLERE
2. KRKA SANJAVA - SLAK
3. PRELEPA SAVINJA - CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
4. POLETI, POZIMI - AVSENIK
5. DANES PRAZNUJEMO - MIHELIČ

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem .....

izvajalec .....

Ime, priimek, naslov .....

Nagrajenca: Alojzija Komerički, Košnica 7, Celje
Vlado Plevnik, Sopote 59, Podčetrtek
Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15,
lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45.
Vsakič nagrada mala plošča.

S POTI PO ANGLIJI (7)

NAFTNI MOGOTCI KUPUJEJO LONDON

Naj danes zapišem še nekaj vtisov iz Londona in o njem.

Londonu se vsaj v nekaterih četrtih pozna, da je bil grajen »na hitro«, saj so si nekatere ulice zaradi povsem enakih hiš na las podobne, zato se ni težko izgubiti. Da pa je temu tako, je konec koncev tudi razumljivo. London je namreč leta 1666 do tal upepelil požar in potem je bilo treba mesto na hitro spet zgraditi in naseliti. Ker pa je primanjkovalo gradbenih strokovnjakov, so pač gradili po načrtih, ki so bili na eni strani zelo enostavni, na drugi strani pa jih je bilo moč uporabiti na večih mestih hkrati, za več hiš. Enakost hiš se zlasti odraža v naseljih in ulicah izven Londona in predvsem v navadnih, delavskih četrtih. Ko smo se vozili mimo teh enakih hiš smo se čudili predvsem enakim svetlo-modro pobarvanim vratom na katerih so s črno barvo zapisane le številke. Izvedeli smo, da lahko stanovalci teh hiš spreminjajo karkoli na pročelju hiše ali na majhnem vrtičku pred njim, nikakor

pa ne smejo drugače prebarvati vrat. Seveda se nam je kaj hitro posvetilo, da gre spet za tipično angleško tradicijo in v tem primeru za modro kraljevo barvo, ki je tudi sicer med Angleži zelo priljubljena.

London je prepoln tudi palač in spomenikov, ki jih je dala zgraditi kraljica Victoria v čast princu Albertu in nekateri teh objektov se še dandanes zde nedokončani ali površno narejeni. Včasih

PIŠE: MATEJA PODJED

se je namreč zataknilo pri financiranju, Victoria pa je trmasto vztrajala pri svojem.

Danes je tri četrtine Londona v privatnih rokah, vsak del velenesta pa ima svojo glavno ulico in vse kar sodi zraven. Morda tudi zato je London prepoln trgovin in trgovnic, ki se med seboj razlikujejo, če ne drugače, po cenah. Konkurenca med posameznimi trgovinami je izredno močna. Včasih pa se mi je zazdelo, da se trgovci

kar kosajo med seboj kdo bo više postavil cene. Taka trgovina potem takoj obvelja za nekaj ekskluzivnega, čeprav visijo na obešalnikih stvari, ki so jih prepolne vse povprečne trgovine. Toda sloves je sloves in zlasti na ime Angleži dosti dajo, trgovci pa to tudi vedo in posel jim resnično cvete. No, ta stvar gre včasih tudi v pretiravanje. Tako kot v veletrgovini »Harrod's«. V njej resda dobite vse: od zibelke do krste. Če boste v tej trgovini kupili šivanko in zahtevali, da vam jo pripeljejo na dom, vam bodo to brez negotovanja in začudenja tudi storili. Prevoz šivanke pa bo seveda všteti v njeno ceno. Čisto po angleško, bi lahko rekli. Kar pa Angleže zelo moti, je to, da v tej in podobnih trgovinah v zadnjem času lahko kupujejo v glavnem le Arabci, ki, kot naftni mogotci, vse bolj zapolnjujejo in kupujejo London. Angleži pridejo v teh trgovinah na svoj račun le še ob velikih posezonskih razprodajah, kjer, če uspejo priti v trgovino, za normalno ceno dobijo zares dobre izdelke.

Ponoči in podnevi je na londonskih ulicah zmeraj živo in živahno.

MIZARSTVO IN TESARSTVO

63342 GORNJI GRAD - Slovenija

tel.: n. c. 063 - 842-000, 842-042

Proizvodni program:

1. IZDELAVA LESENIH VIKEND HIŠ V RAZLIČNIH IZVEDBAH IN VELIKOSTIH OD 36 m² do 84 m² neto površine
2. IZDELAVA STAVBNO MIZARSKIH IZDELKOV Z GIBLJIVIMI IN FIKSNIMI POLKNICAMI

VSEM OBČANOM IN DELOVNIM LJUDEM
ČESTITAMO OB OBČINSKEM PRAZNIKU!

Ob 25-letnici Radia Celje

VAS VABIMO NA SKUPNO SLOVO OD POLETJA

skupno s TTG-ejem na POHORJE!

Kakor že veste, Radio Celje praznuje septembra 25 let svojega obstoja in delovanja. Zato smo se v uredništvu odločili, da ob tem jubileju povabimo na skupen izlet pod naslovom »Slovo od poletja« 50 naših zvestih poslušalcev. BREZPLAČEN izlet bomo pripravili skupno s predstavniki TTG Celje.

6. OKTOBRA

Obiskali bomo Grmovškov dom na Pohorju in pripravili piknik z dobrotami na žaru na Partizanki (Mala Kopa).

Tudi rok za prijave je nekoliko podaljšan, saj je možno poslati prijave do vključno 24. septembra 1979 na naslov: RADIO CELJE, Trg V. kongresa 3a.

RADIO CELJE in TTG CELJE vas vabita na skupen izlet ob 25-letnici RADIA.

PRODAJNO SERVISNA ORGANIZACIJA

AVTO CELJE CELJE

Obveščamo

cenjene lastnike vozil, da v servisu osebnih vozil in tehničnih pregledov

poslujemo vsak dan od 6. do 20. ure, razen ob sobotah, ko poslujemo od 6. do 12. ure.

Drugo soboto v mesecu servis ne posluje.

S tem bo omogočeno, da svoje vozilo popravite ali servisirate tudi v popoldanskem času.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

V WILDER KAISERJU

Aktivna Franček Knez in Smiljan Smodiš

Pred kratkim je dvanajst članov celjskega odseka obiskalo pogorje Wilder Kaiser na avstrijsko-tirolskem. Izkazalo se je, da jim podobno kot pred tremi leti, tudi tokrat vreme ni bilo naklonjeno, saj jih je že ob prihodu pričakalo deževno vreme, ki je trajalo še tri dni. Kljub temu pa fantje niso obupali in so preplezali lepo število smeri. Po tem, ko sta v Dolomitih izplezala smer Diretta v Cinque Torri, za oceno V, VI A₁, sta se odpravili v Kaiserju priključila 22. 8. tudi Čanžek Franc in Črepinšek Janez.

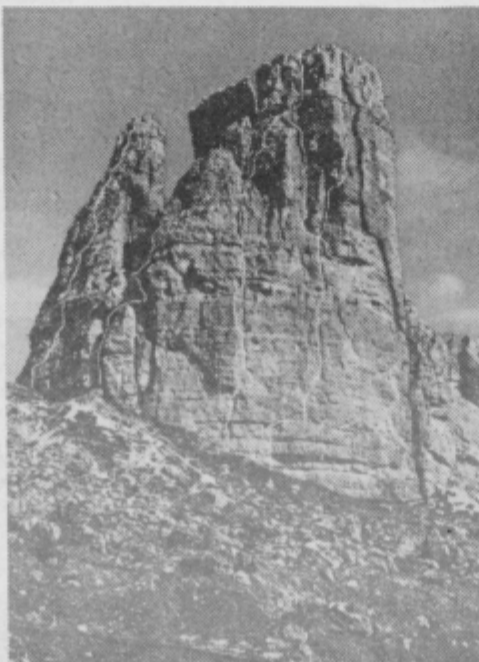
Kot smu ju navajeni že v domačih stenah, pa sta se tudi tu najbolje izkazala Franček Knez in Smiljan Smodiš, saj sta plezala vse dni, tudi v slabem vremenu. Bera vzponov je naslednja:

22. 8. je naveza Čanžek-Črepinšek ponovila Nebel kamin v Totenkirchlu, ki nosi oceno IV, naslednjega dne pa sta vstopila v

Dülferjevo smer v Fleischbanku - VA₀, 25. 8. je Knez Franček v solo vzponu izplezal x smer »levo od Griessner kaminov«, ocenjeno z II do III. Knez Franček je dne 26. 8. v navezi s Smodišem v Rebtschevo smer v Fleischbanku, (original) - VI. Istega dne so v smeri »levo od Griessner kamina« plezale tudi naveze Meh Meta-Šah Marjana, Glažar Dušan-Gračner Brane in Verdnik Stojan-Cankar Slavko; Čanžek in Črepinšek sta ponovila severovzhodno steno Predigstuhla - Smittova smer - Direktna vzhodna stena, z oceno V. 27. avgusta sta Franček Knez in Smiljan Smodiš izplezala novo smer v vzhodni steni Predigstuhla, ki pelje direktno na glavni vrh in sta jo imenovala »Y«, naslednjega dne pa Vzhodno zajedo v Fleischbanku z V+A s sestopom po severnem grebenu II do III. Cic Debeljak je v solo vzponu preplezal Griessnerjev kamin (Dülfer) v Mitterkaiserju, ocena III, IV, V+. 29. 8. so naveze Šah Marjana-Meh Meta, Verdnik Stojan-Cankar Slavko in Geršak Karel-Reberčnik Fanika vstopili v Stöger-Gschwendtnerjev kamin v severovzhodni steni Totenkirchla, ocena II do III+, Cic Debeljak pa je v solo vzponu izplezal Klammerkamin, ki niso ocenili V-A₀.

Knez Franček in Smiljan Smodiš ter Čanžek Franc in Črepinšek Janez so ponovili Direktno smer v zahodno steni Predigstuhla - diretissima, z oceno VI-A 30. 8. sta se posebej izkazala Knez in Smodiš s ponovitvijo Schmuckovega kamina v Fleischbanku, ki velja za eno najtežjih smeri v pogorju in tudi v evropskem merilu, saj je pokazala zobe tudi slovitemu plezalcu Hermanu Buhlu. Ocena VI. Še istega dne sta Knez in Smodiš ponovila tudi Dülferjevo smer v Fleischbanku - VA₀. Nekaj pa je ostalo tudi neizpoljenih načrtov in želja, med katerimi velja omeniti tudi smer, ki kot prva v Evropi nosi oceno VII - Pumprisse. Žal so se plezalci morali smeri odreči, ker so ugotovili, da nimajo primerne opreme - dovolj širokih zagozd, hkrati pa so bili tudi priča ukan, ki se jih poslužujejo nekateri plezalci pri premagovanju težav v steni (pomagajo si z dvometrskimi zankami in sidri). Z dosežki odprave smo lahko v celoti zadovoljni.

CIC

Smer Diretta v Cinque Torri

MI IN ZDRAVJE

O MANDELJNIH

Kot otorinolaringolog se dnevno srečujem s problematiko težav, ki jih povzročajo mandeljni, problemom odstranitve le-teh, preprečevanja zaskrbljenih staršev, češ, da otrok nima apetita, noče jesti, je bled, se hitro prehladi, kašlja, smrkvav je. Prav tako takoj po zaužitju sladoleda dobi težave v žrelu, pa četudi poje en samcat sladoled. No, nekaj od tega je vsekakor res, težave so in moramo ob vsem tem tudi premisliti kdaj odstraniti mandeljne z operacijo, tonzilektomijo imenovano. Preden pa preidem k indikacijam za operacijo in režimu nege tik po njej, pa nekaj osnovnih pojmov o mandeljnih, njihovi funkciji, obolenju in težavah. Z ozirom, da imajo različni zdravniki različne poglede, posebno glede operacije, bi posebej podal lasten pogled na ta problem.

Funkcija mandeljnov, tu mislim obe nebni, ne pa žrelnice, ki leži na zadnji žrelni steni v višini spodnjih nosnih hodnikov, je sorodna ostalemu bezgavčnemu tkivu in je obrambna. Gre za imunološko obrambo, za lovljenje bakterij, virusov in ostalih delcev. Ravno prizmanjšani odpornosti telesa, kot tudi lokalne sluznice nastane angina. Ne gre pri angini le za lokalno obolenje, temveč za lokalni odraz nekake bolezenskega dogajanja v organizmu. Povzročitelji angin so razni streptokoki, poznamo pa tudi druge povzročitelje. Potek je različen od posameznika, pri otroku ali pa odraslem. Nekdanje težave angine vsled bacila davice zaradi preventivnih cepljenj otrok ne sreča-

mo več. Pri pogosto se ponavljajočih anginah, večkrat letno in na podlagi drugih motenj pomislimo na operativno odstranitev. Seveda pa morajo biti indikacije strokovno utemeljene. Zaradi

PIŠE: Doc. dr. mgr. JANEZ KRAŠEVEC

drugih modernih metod zdravljenja in množice dobrih antibiotikov se indikacijsko področje oži, število operacij pa iz leta v leto pada. Ob tem moram omeniti žrelnico, ki jo velikokrat laično imenujemo kar »polipi v nosu«, ali pa tretji mandelj in ima vsaj pri otroku odločilno vlogo. Izraz polip vsaj pri otroku ni pravilen, saj jih otrok praktično v nosu sploh ne more imeti, ker so ravno polipi odraz kronične alergične dispozicije. Večkrat gre le za nabreklo, oteklo sluznico v nosu z obilnim sekretom. Težave so slabo ali onemogočeno dihanje skozi nos, kronični nahod, odprta usta zlasti ponoči, motnje v požiranju, oslabilen sluh zaradi zaprtja Evstahijevih tuv. Na koncu imamo začaran krog: zamašen nos-dihanje skozi usta-pogoste infekcije v žrelu-angina. Tudi hripavost in bronhitis sta čisto spremljajoči težavi. Tu in tam pa najdemo ob vnetih mandeljnih še gnojni absces.

Če sedaj pogledamo, kako je z operacijo oz. tonzilektomijo?

Na splošno je gotovo to ena najpogostejše izvajanih operacij na svetu, saj strokovna literatura govori o 40 ali pa celo 60% otrok, ki so bili operirani. Sedaj v eri antibiotikov, ko celo revmatič-

kom, katerim česti vzrok bolezn pripisujemo v kronično vnetih mandeljnih, dajemo preventivno penicilinske preparate, število indiciranih operacij pada povsod po svetu na minimum. Upoštevamo le stroge indikacije. Leta starosti skoro niso pomembna, saj operiramo dveletne otroke, večinoma predšolske med 5 in 7 letom starosti. Poudarim naj, da tudi 50 ali šestdesetletnik ni redkost, niti ni to ovira za operacijo. Seveda pa moramo upoštevati pogoje za indikacijo in izvajanje operacije. Prav tako ni odreden letni čas, operacijo izvajamo preko cellega leta. Počitnice šolarjev so tiste, ki pogosto bolj poletne mesece. Važen dejavnik pri tem posegu pa je pravilno strjevanje krvi in pa odsotnost akutnih znakov obolenj ter kašlja. Najpogosteje torej operiramo otroke in v tej dobi je tudi žrelnica pri večini povečana ter jo zato odstranimo istočasno. Pri majhnih otrocih pa je velikokrat potrebno operirati le žrelnico, pa so težave z dihanjem, žrelom in nižje ležečimi dihalni mimo. Predpogoj je torej vzpostaviti pravilno pot zračnemu toku, pa ima prizadeti otrok že zaprta usta pri dihanju in zmanjšano možnost prehladov.

Najpogosteje je indicirana operacija mandeljnov ali tonzil imenovanih pri mehaničnih motnjah dihanja, požiranja, pri pogosto se ponavljajočih vnetjih srednjega ušesa, zaradi že prej omenjene povečane žrelnice in sluzi ter gnoja v žrelu in nosu.

(Nadaljevanje prihodnjič)

T PRIPOROČA

Obiščite oddelek moške, ženske in otroške obutve in izbirajte jesenske čevlje. Izбира je pestra, veliko je najrazličnejših modelov in barv.

T PRIPOROČA

SLOVENIJA LES LIK »Savinja« Celje
o. sol. o., Mariborska 116, Celje
KDR TOZD Furnirnica, TOZD Žaga in
TOZD za Energetiko in vzdrževanje

Če ste v svoji sredini nezadovoljni, vas vabimo, da združite svoje delo z našim delom in prispevate pri izvajanju naslednjih del in nalog:

1. **Opravljanje skladiščnih del na skladišču hlodovine** (1 delavec)
2. **Pomočnik pri viličarju** (2 delavca)
3. **Čeljenje in dolžinsko krojenje hlodovine** (2 delavca)
4. **Opravljanje pomožnih del za pripravo hlodovine** (4 delavci)
5. **Opravljanje pomožnih del pri parjenju** (4 delavca)
6. **Opravljanje pomožnih del pri razrezovanju furnirja** (2 delavki)
7. **Lepljenje etiket** (2 delavki)
8. **Pomoč pri furnirskem stroju SM-40** (2 delavca)
9. **Skladiščna dela** (8 delavcev)
10. **Pomoč pri upravljanju parnega kotla** (3 delavci)
11. **Upravljanje parnega kotla z ATK** (2 delavca)
12. **Vzdrževanje priprav in naprav (enostavnih)** (2 delavca)
13. **Vzdrževanje priprav in naprav (zahtevnih)** (1 delavec)
14. **Vzdolžno razrezovanje furnirja** (2 delavca)

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

Pod tč. 1.-10.:

- osnovna šola
- delovne izkušnje so zaželjene

Pod 11.:

- poklicna šola smer - strojni ključavničar ali opravljen izpit za kurjenje parnih kotlov z ATK
- delovne izkušnje so zaželjene

Pod 12. in 13.:

- poklicna šola smer - strojni ključavničar
- delovne izkušnje so zaželjene

Pod 14.:

- poklicna šola lesarske smeri
- delovne izkušnje so zaželjene

Vaše ponudbe bomo sprejemali v 15-dneh po objavi oglasa v kadrovski službi delovne organizacije.

Podjetje za urejanje voda
NIVO Celje

objavlja

JAVNO LICITACIJO

za 1 kom

os. vozilo IMV R-4

letnik 1975, izključna cena 17.000

prodaja bo 17. 9. 1979 ob 8.00 uri v centralnih obratih NIVO na Lavi. Ogljed vozila je mogoč uro pred licitacijo.

Turistično društvo Frankolovo

odda v najem
za turistično-gostinsko dejavnost,

turistično postojanko v Črešnjicah,
najboljšemu ponudniku.

Prijave sprejemamo na naslov: TD Frankolovo do vključno 20. septembra 1979.

»UNIJA« ZAGREB
TOZD »UNIPAPIR«
PE PAPIR SERVIS MARIBOR
ZRKOVSKA 105

Komisija za medsebojna delovna razmerja delavcev v ZD

objavlja
potrebe po delavcih za naslednja dela in naloge:

2 DELAVCA NA STISKALNICI

(za potrebe v Celju)

Pogoj: osnovna šola

Delo se združuje za nedoločen čas s 3-mesečnim poskusnim rokom.
Prošnje pošljite v 15 dneh na zgoraj navedeni naslov.

SLUŽBA DRUŽBENEGA
KNJIGOVODSTVA
V SR SLOVENIJI
PODRUŽNICA CELJE

vabi
k sodelovanju več izvajalcev prostih del in nalog in sicer:

1. več izvajalcev za opravljanje zahtevnih inšpekcijskih pregledov

POGOJ: usposobljenost na ravni visoke izobrazbe ekonomske ali pravne smeri, 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

2. dva izvajalca za sestavljanje zahtevnih analiz

POGOJ: usposobljenost na ravni visoke izobrazbe ekonomske smeri, 2 leti ustreznih delovnih izkušenj

3. izvajalca za opravljanje del - likvidiranje plačilnih instrumentov

POGOJ: usposobljenost na ravni srednje izobrazbe ekonomske ali splošne smeri, 1 leto ustreznih delovnih izkušenj

4. tri izvajalce za opravljanje nalog - razvrščanje dokumentov

POGOJ: usposobljenost na ravni poklicne šole ustreznih smeri, 1 leto ustreznih delovnih izkušenj (Delo v popoldanski izmeni!)

Za opravljanje del in nalog pod točko 4. se opravi preizkus strokovnih sposobnosti kandidatov. Preizkus bodo opravljali le kandidati z najbolj ustreznimi pogoji.

Kandidati za navedena prosta dela in naloge morajo biti moralnopolitično neoporečni, imeti morajo aktiven odnos do razvoja socialističnega samoupravljanja.

Pismene ponudbe z dokazili o strokovni usposobljenosti, naj kandidati pošljejo na naslov: Služba družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji, podružnica Celje, Trg V. kongresa 7 - referat za kadre in organizacijo.

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi. Vsak prijaven kandidat bo pismeno obveščen o odločitvi in izbiri prijavljenih kandidatov v 30 dneh od dneva sprejetja sklepa.

NOVOST V CELJU!

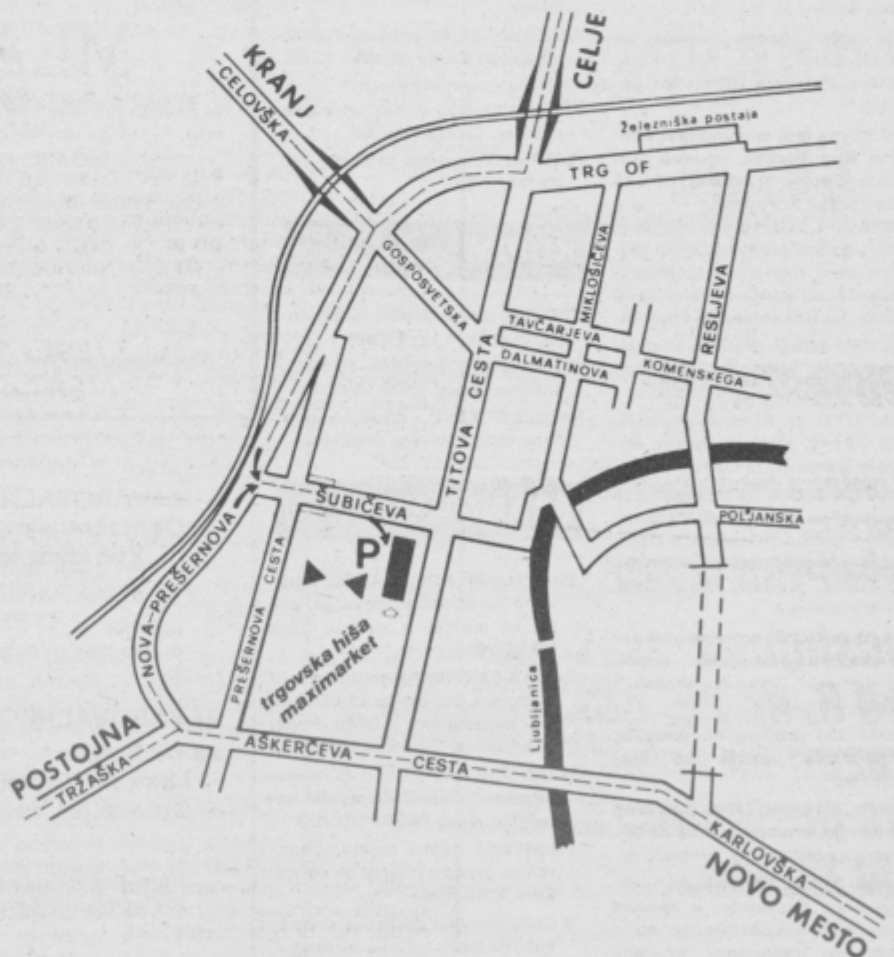
STE ŽE OBISKALI - VESNO
V STANETOVU UL. 11?

Obiščite vsekakor!
Ugodno boste pre-
senečeni v novi
mini Modni hiši
VESNA, v kateri
lahko izberete
žensko in moško
konfekcijo
po najvišji modi.

Kupujte odslej v dvoje v Modni hiši
Celje, Stanetova 11.

vesna

Da vam omogočimo najhitrejši dostop do Trgovske hiše Maximarket na Trgu revolucije 1 v Ljubljani, smo izdelali shemo najlažjega dohoda do našega parkirišča na zgornji ploščadi in do dveh kletnih parkirišč.

Do parkiranega avtomobila v prvi kleti si lahko nakupljeno blago pripeljete z nakupovalnim vozičkom.

Ob enkratnem nakupu v vrednosti nad 100 dinarjev vam bomo povrnili stroške parkirnine, vendar isti dan kot ste parkirali.

V štirih prodajnih etažah vam je na voljo velika izbira prehrabnega in neprehrabnega blaga za vsak okus in potrebo. Po utrudljivem nakupovanju se lahko okrepčate v naših priznanih gostinskih lokalih v naši trgovski hiši.

Trgovska hiša Maximarket je odprta vsak dan od 7.30 do 20. ure, ob sobotah pa od 7.30 do 14. ure. *

 trgovska hiša maximarket
LJUBLJANA, Trg revolucije 1.

slovensko
ljudsko gledališče
celje

TV SPORED

NEDELJA, 16. 9.

9.20 POROČILA (Lj)
9.25 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Ansambel F. Miheliča (Lj)
9.55 TV KAŽIPOT (Lj)
10.15 F. Žitek: IPAVCI - TV nadaljevanka (Lj)
11.25 SEZAMOVA ULICA - mladinska oddaja (Lj)
12.25 MOZAIK (Lj)
12.30 KMETIJSKA ODDAJA (do 13.30) (Sa)
17.40 KENGURU, madžarski igrani film (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 NOGOMET JUGOSLAVIJA: ARGENTINA - prenos (Bgd, Lj)
v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA
21.50 TV DNEVNIK (Lj)
22.00 SREDOZEMSKA IGRÉ, dnevni pregled (do 23.00) (Zgb, Lj)

PONEDELJEK, 17. 9.

8.55 TV V ŠOLI: Mesto raste, Pogovor s S. Škrinjarič, J. Gotovac: Ero z onega sveta (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Materinščina, Risanka, Biologija (Bgd)
11.10 TV V ŠOLI: Za najmlajše (do 11.25) (Sa)
14.55 TV V ŠOLI - ponovitev (Zgb)
16.00 TV V ŠOLI - ponovitev (do 16.15) (Sa)
17.30 POROČILA (Lj)
17.35 VRTEC NA OBISKU: Naš pismonoša (Lj)
17.50 DOKUMENTARNI FILM (Lj)
18.05 KNUŽEVNOST, izobraževalna odd. iz cikla Estetika (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 R. Bogdanovski: ZLATI ČAS, drama TV Skopje (Lj)
21.10 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
21.40 TV DNEVNIK (Lj)
21.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.00 SREDOZEMSKA IGRÉ, dnevni pregled (Zgb, Lj)

TOREK, 18. 9.

9.15 TV V ŠOLI: Jugoslavija, Zamimivo potovanje, Dnevnik 10 (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Dokumentarni film, Risanka, Glasbena vzgoja (do 11.05) (Bgd)
13.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

13.55 SREDOZEMSKA IGRÉ: veslanje (Zgb, Lj)
17.40 POROČILA (Lj)
17.45 RISANKA (Lj)
17.55 PISANI SVET: Vrv (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 MEDNARODNA OBZORJA (Lj)
21.15 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.20 H. Sienkiewicz: RODBINA POLANIECKIH, TV nadaljevanka (Lj)
22.40 TV DNEVNIK (Lj)

SREDA, 19. 9.

9.30 TV V ŠOLI: Nacionalni park Paklenica (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Izobraževalni film, Risanka, Kocka, Kocka (do 11.10) (Bgd)
14.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
14.55 SREDOZEMSKA IGRÉ, namizni tenis - ekipno finale (17.25) (Zgb, Lj)
17.35 POROČILA (Lj)
17.40 POTEPUH IN NOČNA LUČKA - otroška serija (Lj)
17.55 ANAMORFOZE, mladinska oddaja (Lj)
18.15 NE PREZRITE (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 OD VSAKEGA JUTRA RASTE DAN: Škofja Loka (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.05 Bordeaux: IGRÉ BREZ MEJA - prenos (EVR, Lj)
21.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.30 RISANKA (Lj)
21.40 TV DNEVNIK (Lj)
21.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.00 EVROPSKI NOGOMETNI POKALI (do 23.10) (Zgb)

9.10 TV V ŠOLI: Jabolko, Celica, Matematika (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Francoščina (Sk)
10.30 TV V ŠOLI: Kemija, Risanka, Zemljepis (do 11.35) (Bgd)
15.35 POROČILA (Lj)
15.40 SREDOZEMSKA IGRÉ, dnevni pregled (Lj)
16.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
16.45 SREDOZEMSKA IGRÉ, skoki v vodo (Zgb, Lj)
17.25 MALA ČEBELICA, otroška oddaja (Lj)
17.40 SKRIVNOSTI SRCA, dokumentar. odd. iz serije Dediščina za prihodnost (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 NADOBUDNEŽI, oddaja TV Beograd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 POSREDNIKI, dokumentarna oddaja (Lj)
21.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.30 GLASBENI MAGAZIN (Lj)
22.00 SREDOZEMSKA IGRÉ, dnevni pregled (Zgb, Lj)
23.00 POROČILA (Lj)

PETEK, 21. 9.

8.55 TV V ŠOLI: Pošta, Ruščina, Življenje v naravi (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Angleščina, Risanka, Zgodovina, izobraževalna oddaja (do 11.40) (Bgd)
14.50 POROČILA (Lj)
14.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
15.00 SREDOZEMSKA IGRÉ: Kakaj, tenis, namizni tenis (Zgb, Lj)
17.25 USODA NEKEGA CHARLIEJA - oddaja TV Beograd (Lj)
17.40 RAZNAŠALCI ČASOPIŠOV, mladinska serija (Lj)
18.05 "NADIGRAVANJA", glasbena oddaja TV Beograd (Lj)
18.35 TV OBZORNIK (Lj)
18.45 ŽIVLJENJE V VAŠIH ROKAH, odd. iz cikla Sodobna medicina (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 ZABAVA VAS ZDRAVKO ČOLIČ (N. Sad)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 JUNAKI SERIJSKEGA FILMA: Mož s 6 milijoni dolarjev (Lj)
21.45 TV DNEVNIK (Lj)
22.00 NOČNI KINO: Otalia iz Bahie, brazilski film (Lj)

SOBOTA, 22. 9.

8.00 POROČILA (Lj)
8.05 POTEPUH IN NOČNA LUČKA - otroška serija (Lj)
8.20 MALA ČEBELICA, otroška oddaja (Lj)
8.35 VRTEC NA OBISKU: Naš pismonoša (Lj)

8.50 NADOBUDNEŽI, oddaja TV Beograd (Lj)
9.20 PISANI SVET: Vrv (Lj)
9.55 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
10.25 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
A. Tolstoj: TRNOVA POT - TV nadaljevanka (do...) (Lj)
15.30 POROČILA (Lj)
15.35 ŠOLSKI PLES, sovjetski film (Lj)
17.10 NAŠ KRAJ (Lj)
17.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
17.25 SREDOZEMSKA IGRÉ: plavanje (Zgb, Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 L. N. Tolstoj: ANA KARENINA - TV nadaljevanka (Lj)
20.55 KAKO SE OBLAČIMO (Lj)
21.00 VROČICA, celovečerni ameriški film (Lj)
22.30 TV DNEVNIK (Lj)
22.45 TV KAŽIPOT (Lj)

PROM. NESREČE

MED PREVOZOM V BOLNICO UMRL

Iz Celja proti Ljubljani je vozil z osebnim avtomobilom JANEZ MENARD, 27, iz Ljubljane. Ko je pripeljal v Prekopo, do hiše št. 3, je nenadoma z njegove leve strani prečkal cestišče DAMJAN GRABNAR, 52, iz Prekope, katerega je voznik Menard zadel in zbil po cestišču. Damjan Grabnar se je tako hudo poškodoval, da je med prevozom v celjsko bolnišnico umrl.

IZSILJEVANJE V KRIŽIŠČU

S Stanetove ulice v Velenju je pripeljal do križišča s prednostno cesto voznik osebnega avtomobila SLAVKO DRAGAR, iz Šoštanja. Ko je pripeljal do križišča, je ustavil, zaradi visoke žive meje, pa ni videl, če je pot prosta. Zapeljal je na prednostno cesto, pri tem pa izsiljeval prednost vozniku koleza na pomožni motor VLAĐU OCEPKU, 26, iz Cirkovcev. Čeprav je voznik Dragar ustavil, se je kolesar zaletel vanj in padel ter se težje poškodoval.

NEOSVETLJENA KOSILNICA

JOŽE KAMENŠEK, 35, iz Nezbiš je vozil kosilnico po levi strani cestišča in brez luči iz Metinja proti Pristavi. Nenadoma pa je zapeljal preko ceste v trenutku, ko je za njim pripeljala z osebnim avtomobilom MILENA BOŽIČ, 23, iz Ponikve. Kljub močnemu zaviranju, je Božičeva trčila v kosilnico, pri čemer je padel Jože Kamenšek ter se tako udaril, da so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

PREHITRA VOŽNJA, BREZ IZPITA, OBRAČANJE NA CESTI

Voznik osebnega avtomobila BRANKO OŠLAK, 26, iz Ilovice pri Vojniku se je peljal z osebnim avtomobilom iz Frankolovega proti Konjicam. V Verpetah je na cesti obračal, s tem pa zaprl pot DUŠANU VETRIHU, 18, iz Frankolovega, ki se je mimo pripeljal z motorjem. Vetril se je težje poškodoval, ugotovili pa so, da je vozil motor brez vozniškega dovoljenja.

PREHITRO V OVINEK

ANTON FLAJS, 44, iz Sevnice (začasno je na delu v ZRN) se je poljal z osebnim avtomobilom skozi Črnilico pri Šentjurju. Prehitro pa je pripeljal v levi, nepregledni ovinek in je zato močno zavrl, takrat pa ga je zaneslo s ceste na bankino in nato v nasip poljske ceste, kjer je avtomobil obrnilo na bok. Voznik Flajs in njegova sopotnica sta se težje ranila, škode pa je za 100.000 dinarjev.

**Ob občinskem prazniku
čestitamo
vsem delovnim ljudem
in občanom
mozirske občine**

Kolektiv Zgornjesavinjske KMETIJSKE ZADRUGE MOZIRJE

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA ČGP DELO - TOZD NOVI TEDNIK CELJE

objavlja
dela in naloge

TAJNICE TOZDA IN REDAKCIJE

Pogoji:
- srednja izobrazba administrativne ali ekonomske smeri
- eno leto delovnih izkušenj

Kandidat mora biti moralno, politično in kazensko neoporečen.

Delo se združuje takoj za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismene prijave s podatki o strokovnosti in dosedanjem delu sprejemamo 15 dni po objavi na naslov: ČGP DELO, TOZD NOVI TEDNIK, 63000 CELJE, Trg V. kongresa 3 a, z oznako »Komisija za delovna razmerja«.

ZLATARSTVO KRAGOLNIK VILI, Celje, Zidanškova 6

Odkupujemo staro zlato

po najvišji povojni ceni in plačamo za 1 gr zlata preračunano na čisto 171 din kar zneso za 1 gr 14 karatnega zlata 100 din.

Odkupujemo tudi

staro srebro, jedilni pribor, kovance idr.

HMEZAD CELJSKA MESNA INDUSTRIJA CELJE

Komisiji za delovna razmerja
TOZD Proizvodnja in DS Skupne službe

objavljata

naslednja prosta dela in naloge:

1. socialni delavec
2. vodja vzdrževanja
3. strojnik-hladilničar
4. strojni ključavničar
5. vratar
6. mesar-proizvajalec
7. več delavcev brez poklica

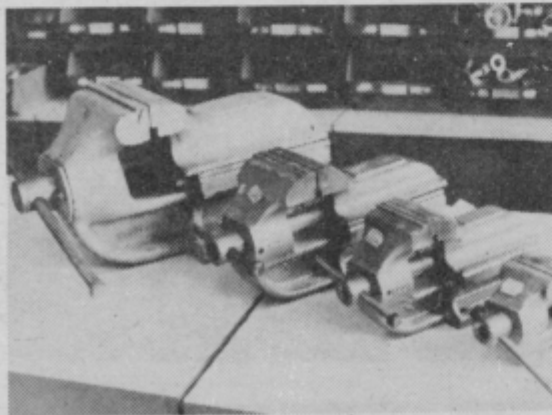
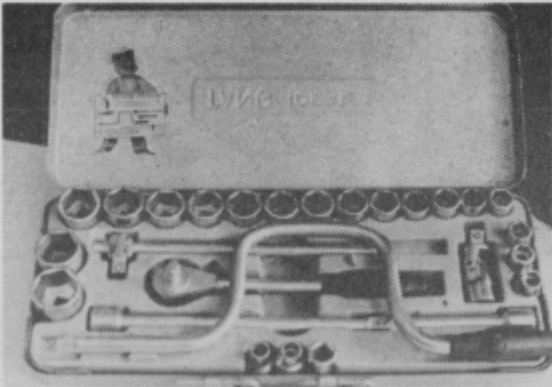
Za objavljena dela in naloge se zahtevajo naslednji pogoji:
pod 1: višja šola za socialne delavce in 2 leti delovnih izkušenj,
pod 2: višješolska izobrazba strojne smeri in 4 leta delovnih izkušenj,
pod 3 in 4: poklicna šola kovinske stroke in 1 leto delovnih izkušenj,
pod 5: dokončana osemletka in 2 leti delovnih izkušenj,
pod 6: poklicna živilska šola
pod 7: dokončana osemletka

Za objavljena dela pod točko 2 traja poskusno delo 2 meseca, za vsa ostala dela pa 1 mesec.
Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi.

O izbiri bodo obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

Poiščite v... KOVINARJU

Garnituro orodja TANG EDEAL 1. Cena pa je 1771,94 din. Izbirate pa lahko tudi med primeži. Cene so od 504,56 din do 2350,00 din.

KOVINOTEHNA TOZD Tehnična trgovina

PO INDONEZIJU (11)

YUGOTOURS SE JE IZKAZAL

Ba Balijsu so zelo znani tudi petelinji boji. Zapisati moram, da si jih nisem ogledal, ker je bil program preveč natripan. Vseeno pa o tem nekaj besed. V začetku je bilo to povezano z religijo. Kri petelinov poražencev so polivali po templjih, da bi tako odgnali zle duhove. Danes gre predvsem še za turistično atrakcijo, ter za kratkočasne domačinov in ni naključje, da se borbe petelinov odvijajo na otoku vsak dan, v vsaki vasi in na mnogih dvoriščih.

Najbolj znana plaža na Balijsu se imenuje Sanur obala. Tam je tudi največ najbolj razkošnih hotelov, nekateri pa menijo, da je mnogo lepša obala z imenom Kuta, južno od glavnega mesta Denpasarja v bližini letališča. Priznati moram, da je kljub tem prireditvam na nas napravil največji vtis obisk notranjosti otoka, o čemer smo že pisali.

Počasi se je bližal konec našega popotovanja po tej daljni deželi. Slovo od gostiteljev v hotelu je bilo prav tako prisrčno kot je bil sprejem. Občutek smo imeli, da je vsem uslužbencem zares žal za vsakim gostom, ki odhaja. Spet rižovo vino, pozdravi slovesa... Mladi sim-

PIŠE: JANEZ VEDENIK

patični natakariji so nas pozdravljali v srbohrvaščini in nam zagotavljali, da imajo Jugoslovane radi. Priznam, da ima za to nemalo zaslug naša turistična agencija, ki pripravlja potovanja v dežele jugovzhodne Azije Yugotours. Njene nalepke smo lahko videli v skoraj vseh hotelih ne le v Indoneziji, pač pa tudi v Singapuru in to na najbolj vidnih mestih.

Yugotours si za organizacijo zares zasluži vso pohvalo.

Še prevoz do letališča v Denpasarju, zadnji pogledi na palme, riževa polja, delavnice batik in simpatične Balijske ter misli na to, da ta del sveta morda nikdar več ne bomo videli. Ali pa, morda čez leta, toda takrat bomo prav gotovo razočarani. Tudi v Indoneziji, prijateljski neuvrščeni deželi, je očiten napredek na vsakem koraku. Bo Bali čez leta še Bali, tak kot je danes naravna oaza nepokvarjenosti, kjer civilizacija še ni uničila vsega? Upam si trditi, da Bali ne bodo uspeli obdržati takšnega kot je danes. Zaradi turizma, ki s sabo prinaša tudi bolj slabe stvari. Je prav tako? Je, kajti konec koncev od idilike nima smisla živeti. Idilika pomeni upor napredku in boljšemu življenju. Prav je, da tudi na Balijsu bolje zažive. Ob pametnem odnosu do narave, ki je tu izre-

Bodo tile mladi ljudje čez leta spremenili sanjski Bali v lepšo bodočnost? Bodo. Napredek gre tudi tu svojo pot.

dno bogata, pa bo vse še lepo in prav. Idilike nima smisla ohranjati za tiste turiste, ki enkrat v življenju prihajajo sem za nekaj dni, da bi uživali.

Letimo proti Džakarti, od tam v Singapur, kjer smo še dva dni in potem domovini nasproti. Srečni! Povsod je lepo, doma pa je najlepše.

NA GOZDNI POTI V ZBILJSKI GMAJNI

POMAGAJMO ISKATI ZAPUŠČENEMU OTROKU

Kmalu bo minil mesec dni (bilo je 18. avgusta 1979 - op. p.), ko so na gozdni poti v Zbiljski gmajni pri Medvodah našli puščeno deklico o kateri se kljub intenzivnemu iskanju njenih staršev, še vedno ne ve kdo je in od kod. Vsekakor gre za izjemno neodgovoren postopek staršev, ki so se na takšen način znebili majhnega, neobglednega otroka ter ga pustili v gozdu na milost in nemilost. Ustrezne službe so doslej po intenzivnem iskanju že zbrale nekaj podatkov, po katerih pa ni možno zaključiti, da je deklica živela na območju naše republike oz. Jugoslavije.

Cela vrsta podatkov govori tudi o tem, da je deklica bila večkrat zdravstveno pregledana ter so bili na njej opravljeni nekateri nujni zdravniški posegi, ki pa morajo biti

zapisani v zdravstvenih ustreznih kartonih.

Sicer pa nekaj najnunejših podatkov o deklici, ki jih objavljamo tako, kot smo jih prejeli od UJV Ljubljana, oddelek za zatiranje kriminalitete:

Deklica je stara približno 13 do 15 mesecev, dolga 70 cm, normalno telesno razvita, morda nekoliko podhranjena, lase ima svetlo kostanjeve, kratke, oči rjave, velike, čelo izbočeno, na desnem delu temena (pod laski) ima hemangiom v velikosti pet par, na levem rebnem loku pa značilno materino znamenje v velikosti 2 x 1 in ima obliko metuljčka. Ob najdbi je bila oblečena v belo spodnjo majico, kratke hlačke iz sintetike, bele barve z rdečimi pikicami in rdečo obrobo, z naramnicami, rdeče žabe, obuta

v rdeče sandalčke iz plastike št. 19-20, na glavi pa pleteno kapo s cofom, podaljšana pri ušesih v šal, ki se končuje z resicami, rožaste barve.

V torbi so bila še naslednja oblačila: kvačkana bela volnena jopica, volneno ogrinjalec - jopica, obkvačkano rdeče barve in belo črto, bel pajac brez rokavov, ki ima spredaj naslikano večjo štorčkljo in manjšo žabo, volnen komplet (žabe in jopica) bele barve, proizvod tovarne Rašica, rumen komplet iz bombaža (žabe, jopica in kapa) češke proizvodnje, žabe, ki se zapenjajo na ramenih iz frotirja, zadnji del je rumene barve, prednji del z vzorcem drobnega cvetja, izdelek Medjimurske trikotaže Čakovec (letošnji - novejši proizvod), par belih dokolenk,

spodnje bele hlačke iz bombaža, izdelek OOUR Srvac, volnene rdeče žabe - nogavičke, Polomljena ropotuljica, primerna za igranje otroka v najzgodnejši dobi. Na vrhu oblačil je bila siva papirnata vrečka z bananami.

Brez dvoma je nadvse žalosten pogled na deklico, ki že v začetku svoje življenjske poti doživlja tako težke trenutke. Res je, da se trenutno sama o tem kaj dosti ne zaveda, bo pa to prav gotovo izvedela kdaj kasneje. Prav bi bilo, da bi se v akcijo razreševanja tega neprijetnega problema vključili vsi in pomagali razrešiti neprijetno stanje. Vsak napotek, prispevek, detalj občanov bo ljudem, ki se strokovno ukvarjajo s tem primerom, v veliko korist in morda bo ob sodelovanju nas vseh lažje in hitreje sestaviti mozaik, zakaj je do tega prišlo.

Možno je tudi, da se je mati puščene deklice znašla v težkem položaju in se je zato odločila za tisto, kar je najhujše - pustitev otroka sredi gozdne poti. Vse to seveda ni opravičilo! Predvsem gre za to, da se problem reši in pomaga vsem, ki so pripeljali do tega neljubega primera. Herojstvo ni v tem, da pustiš sredi narave otroka, ki si sam ne more pomagati.

Poleg tega zadnjega primera še nekaj: večkrat se pojavljajo takšni ali podobni primeri v odnosu staršev do »neželjenih«
otrok. Prav gotovo bi morale na tem področju ustrezne službe več narediti, da se takšni tragični primeri ne bi več dogajali.

TV

O
TROCI

OTROCI med stanami prenapolnjene kuhinje ali v raji kovinskih instalacij živijo od gozdov in barvastega sonca na počeknem papirju, živijo od neba in potočkov v slikanicah, s krili fantazije jezdijo na oblakih in kadar potočijo solzo za svojim medvedkom, jo brž spremenijo v vetrnico, nikoli ne stopijo v nobeno notranjost razen v svojo in tako rastejo, sami zase, v čudnem svetu, braneč se na vse pretege, da bi kdorkoli stopil vanj, kot bi slutili: s prvo tujo stopinjo bodo začeli zoreti v starce.

BRANKO HOFMAN

NOVI
tednik 36

NOVI TEDNIK - Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Smarje pri Jelsah in Zalec - Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a - Glavni urednik Novega tednika in Radia Celje Milan Seničar. Odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, Odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčić. Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Damjana Stamejčić, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 5 din, celoletna naročnina 230 din, polletna 115 din. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa: 50700-603-31198 - ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. - Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.